

Eelnõu kooskõlastamisel saabunud märkuste ja ettepanekutega arvestamine

Jrk nr	Arvamuse esitaja seisukoht	Siseministeeriumi seisukoht
Haridus- ja Teadusministeerium		
1.	Juhime tähelepanu, et eelnõu reguleerimisala ja sihtrühm hõlmavad olulisel määral noori, eelkõige laskespordi ja muude relvaga seotud tegevustega tegelevaid noori. Sellest hoolimata ei ole eelnõu ettevalmistamisel ega kooskõlastamisel kaasatud noorteühendusi ega sihtrühma esindajaid ning eelnõu materjalidest ei nähtu noortele avalduvate mõjude hindamist. Palume kaasata asjakohased noortevaldkonna huvirühmad ning täiendada seletuskirja noortemõjude analüüsiga.	Antud selgitus. Eelnõu ettevalmistamisse on kaasatud organisatsioonide esindajad, kes tegelevad noorte laskespordi arendamise ja noorte osalemisega relvaspordis, ning nende kaudu on arvesse võetud ka noorte sihtrühma huve ja praktilisi vajadusi. Seetõttu ei saa nõustuda, et noori puudutav vaade oleks eelnõu koostamisel käsitlemata jäänud. Samas on põhjendatud ettepanek selgitada eelnõu seletuskirjas senisest enam, milliseid mõjusid võivad kavandavad muudatused noortele avaldada. Õigusselguse ja läbipaistvuse suurendamiseks on seletuskirja täiendatud, kirjeldades eelnõu võimalikku mõju noorte osalemisele laskespordis ja muudes seaduslikes relvaga seotud tegevustes. Täiendava eraldi noorteühenduste kaasamise vajadust käesolevas menetlusetapis ei peeta vältimatuks, arvestades juba toimunud kaasamist ning eelnõu reguleerimisala, kuid edaspidises rakenduspraktikas on võimalik jätkata dialoogi asjakohaste huvirühmadega. <u>Eelnõust on välja jäetud alaealistele tulirelva kasutada andmise laiendamine (alates 10-ndast eluaastast) ja paralleelkasutusõiguse andmine 15-17-aastastele. Neid teemasid käsitletakse uue RelvS-i tervikteksti koostamisel.</u>
Justiits- ja Digiministeerium I kooskõlastusring		
1.	Siseministeeriumi koostatud ja kooskõlastusele esitatud seaduseelnõu sisaldab mitmeid põhimõttelist laadi muudatusi. Kuna Siseministeerium on algatanud samaaegselt kaks erinevat protsessi: kiireloomuline RelvS muutmise eelnõu ning tervikteksti väljatöötamiskavatsus (VTK), siis tekib mitme muudatuse puhul küsimus, kas on kohane lahendada neid nn kiireloomulise eelnõu raames või tuleks probleemi lahendusvariante	Antud selgitus. Eelnõu on koostatud selleks, et lahendada kiireloomulised ja praktilised probleemid, mida ei ole otstarbekas edasi lükata uue RelvS-i tervikteksti menetlusse. Samas on asjakohane tähelepanek, et seaduse süsteemset loogikat ja ulatuslikuma mõjuga muudatusi tuleb käsitleda terviklikumalt. Tervikteksti ettevalmistamisel kavandatakse RelvS-i põhjalik analüüs, normide süsteemne korrastamine ning mitmete põhimõtteliste küsimuste uuesti läbivaatamine.. Käesolevas

	kaaluda VTK-s (laiema mõju ja suuremate riskidega seonduv). Toome järgmised näited (kooskõlastuskirja punktid 2–5).	eelnõus kavandatud muudatused on piiratud ulatusega ning suunatud konkreetsete ja kiireloomuliste probleemide lahendamisele.
2.	Seaduse kohaldamisala üldised muudatused ja seaduse sisemist normide omavahelist seost puudutav (nt „relva“ mõistesse „sõjarelva“ lisamine, „käitlemine“ ja „kasutamine“, „antiikrelvad“ jne). Seaduse üldist loogikat ja süsteemsust puudutavad muudatused tuleks kavandada „mittekiireloomulisena“. Vastasel korral võivad kiirustamise tagajärjel tekkida omakorda põhimõttelist laadi vead (nt eriseadustes olevad viited vms).	Arvestatud osaliselt. Eelnõus sisalduvad muudatused on suunatud kehtivas õiguses tuvastatud ebaselguste ja vastuolude kõrvaldamisele. Tegemist ei ole RelvS-i ülesehitust ega regulatsiooni üldist loogikat muutvate muudatustega, vaid piiratud ulatusega täpsustustega, mis on vajalikud õigusselguse tagamiseks ja praktikas esinenud probleemide lahendamiseks. Nõustume siiski seisukohaga, et RelvS-i terminite ja normide omavahelise seose terviklik ümbervaatamine on asjakohane läbi viia tervikteksti menetluse raames. Selline lähenemine võimaldab hinnata muudatusi laiemas kontekstis, analüüsida nende mõju teistele õigusaktidele (sealhulgas eriseadustes sisalduvatele viidetele) ning vältida kiirustamisest tulenevaid põhimõttelisi vastuolusid. Eelnõuga kavandatud muudatused ei välista ega piira uues terviktekstis nende edasist süsteemset korrastamist. Vastupidi, need loovad ajutiselt selgema ja ühtlasema rakenduspraktika kuni terviklahenduse valmimiseni.
3.	Riigikaitse märgendi muudatus – RelvS § 34 lg 1 ⁵ p 3 tunnistatakse kehtetuks. Muudatuse eesmärk on luua tänases keerulises julgeolekuolukorras võimalus anda suuremale isikute grupile piiratud käibega padrunisalved n-ö koju. Arvestada tuleb, et sellesisuline õigus on algselt kehtestatud ikkagi teatud eesmärgil: ainult teatud nõuetele vastavatel isikutel on õigus erandile. Eelnõus jääb ebaselgeks see osa muudatusest, millised riskid kaasnevad muudatuse tulemusel üldisele/avalikule turvalisusele ning kuidas neid on kavas maandada (järelevalvega seonduv). Näited Soome ja Šveitsi kohta on seletuskirjas head, kuid selgitama peaks muudatuse mõju eeskätt Eesti kontekstis.	Antud selgitus. Muudatuse eesmärk on vastata muutunud julgeolekuolukorrale ning suurendada riigikaitsest valmisolekut, võimaldades piiratud käibega padrunisalvede kasutamist laiemale sihtrühmale. Muudatuse kavandamisel on lähtutud kehtivatest järelevalve- ja loaandmise mehhanismidest, mis ei kao muudatuse jõustumisel. Samas on põhjendatud ettepanek selgitada seletuskirjas täpsemalt muudatusega kaasnevaid riske ning nende maandamise viise Eesti kontekstis. Seletuskirja on täiendatud selgitustega.
4.	Juriidilise isiku õigus anda jahiturismi (ja laskespordi) edendamise eesmärgil	Arvestatud.

	teise isiku (nt välismaalane) kasutusse kuni viieks ööpäevaks jahi- ja sporditulirelvi ja laskemoona. Tegelikku probleemi ei ole selgitustes avatud. Seletuskirjas viidatakse külalisjahtide puhul üksnes sellele, et teatud põhjustel ei saa isikud oma relvi Eestisse tuua või ei ole relvi mõistlik kaasa tuua. Sporditulirelvi puudutav osa näib olevat selgitusest puudu. Kokkuvõttes ei ole võimalik hinnata, mis põhjusel selline erisus on põhjendatud ja kuidas kaasnevaid riske juriidiliste isikute puhul maandatakse (nt seletuskirjas on viidatud, et üksnes „võimalusel“ koostatakse üleandmis-vastuvõtmis akt, vt p 33 selgitust).	Muudatuse eesmärk on toetada jahiturismi ja rahvusvahelist laskespordialast koostööd, lahendades praktikas esinenud takistusi relvade ajutisel kasutamisel. Samas on asjakohane tähelepanek, et seletuskiri vajab täiendamist, et selgemalt kirjeldada muudatuse ulatust, sh sporditulirelvade kasutamise konteksti, ning riskide maandamise meetmeid juriidiliste isikute puhul. Seletuskirja on täiendatud, rõhutades vastutuse ja dokumenteerimise rolli. Lisaks asendatakse eelnõus akti nõue kohustusega pidada arvestust relva väljastamise ja tagastamise üle. Seda tehakse teenistus- ja tsiviilrelvade registris.
5.	Alaealiste relvakäitlus/kasutus. Eelnõu sisaldab mitmeid põhimõttelisi sätteid alaealiste poolt relvade kasutamise/käitlemisega seonduvalt. Need küsimused ei ole eeldatavasti sedavõrd kiireloomulised, et neid ei saaks VTK õigusloomeprotsessi raames analüüsida ja tervikuna selle tagasiside pinnalt lahendada. Kui siin on küsimusi, mis vajavad tõesti kiiret lahendust, siis tuleks need eristada ja selle erisuse vajadus põhjendada.	Antud selgitus. Eelnõust on välja jäetud alaealistele tulirelva kasutada andmise laiendamine (alates 10-ndast eluaastast) ja paralleelkasutusõiguse (paralleelrelvaloa) andmine 15-17-aastastele. Neid teemasid käsitletakse uuesti uue seaduse tervikteksti koostamisel.
6.	Eelnõu § 1 punkt 16 (relvaregister). Paragrahvi 24 lõige 1 – palume sätestada selliselt, et oleks arusaadav, et andmekogu kuulub riigi infosüsteemi. (1) Teenistus- ja tsiviilrelvade register on käesolevas seaduses sätestatud lubade ja Euroopa tulirelvapassi taotluste esitamiseks ja menetlemiseks, lubade ja passi väljastamiseks või sellest keeldumiseks, loa omajate, relvade ja laskemoona tüübikinnituste, relvade, tulirelva oluliste osade ja tulirelva lisaseadmete, laskemoona ning nende omanike ja valdajate üle arvestuse pidamiseks asutatud riigi infosüsteemi kuuluv andmekogu. Palume kehtiva seaduse registri sätteid täiendada vastavalt isikuandmete ja avaliku teabe töötlemise ning	Arvestatud osaliselt. 1. Andmekogu kuulumine riigi infosüsteemi (§ 24 lg 1). Arvestatud. Õigusselguse ja kooskõla tagamiseks riigi infosüsteemi käsitleva regulatsiooniga täpsustatakse § 24 lõike 1 sõnastust, tuues selgesõnaliselt välja, et teenistus- ja tsiviilrelvade register on riigi infosüsteemi kuuluv andmekogu. 2. Isikuandmete kategooriate määratlemine seaduse tasandil (§ 24 lg 2). Ettepanek võetakse teadmiseks. Esitatud märkus puudutab relvaregistri regulatsiooni süsteemset ülesehitust ning isikuandmete töötlemise põhimõttelist raamistikku. Tegemist on küsimusega, mis eeldab terviklikku analüüsi, sh relvalubade menetlemise eripära, järelevalvevajaduste ning isikuandmete kaitse ja avaliku teabe regulatsiooniga kooskõla hindamist. Arvestades, et paralleelselt on algatatud RelvS tervikteksti väljatöötamiskavatsus

andmekogude reguleerimise juhisele¹. Eelkõige palume täiendada lõiget 2, võttes arvesse asjaolu, et töödeldavate isikuandmete kategooriad tuleb sätestada seaduse tasandil. Hetkel kehtiva seaduse sõnastus on väga laialt tõlgendatav, nt ei ole piiritletud, milliseid isikuandmeid võib töödelda loa taotlemisel ja väljastamisel (p 1), samuti ei ole raame, milliseid loa omajate ja relvaomanike isikuandmeid (p 2) võib töödelda. Seaduses ei saa ette näha n-ö lahtist loetelu isikuandmete osas. Paragrahvi 24 lõiget 10 palume täiendada järgmiselt: (10) Teenistus- ja tsiviilrelvade registri kaasvastutavad töötledjad on Politsei- ja Piirivalveamet ning Kaitsepolitseiamet. Volitatud töötledja määratakse registri põhimääruses. Paragrahvi 24 lõike 11 osas juhime tähelepanu, et kõnealune regulatsioon ei kujuta endast asutusesiseseks kasutamiseks (AK) tunnistamise alust avaliku teabe seaduse (AvTS) mõttes. Andmed ei muutu automaatselt AK märkega teabeks, vaid andmete puhul tuleb igakordselt hinnata, kas esineb mõni AK alus või on andmed avalikud. Selgitame, et teavet saab tunnistada asutusesiseseks kasutamiseks, kui esineb mõni AvTS § 35 lg 1 nimetatud asjaolu, muul juhul on tegemist avaliku teabega. Kõnealuse lõike puhul ei ole tegemist eriseadusest tuleneva juurdepääsupiirangu alusega ning säte tuleb kustutada, kohaldub üldine AvTS regulatsioon. Põhjalikuma selgitusega on võimalik tutvuda Teile meie ministeeriumi poolt 19.02.2025 saadetud kirjas nr 8-2/616. Selgema õigusloome huvides soovitage andmekogu andmete säilitamistähtaaja (§ 35³) tuua andmekogu paragrahvi juurde.	(VTK), on põhjendatud nimetatud küsimuse käsitlemine tervikteksti menetluse raames, kus on võimalik määratleda seaduse tasandil töödeldavate isikuandmete kategooriad terviklikult ja süsteemselt. Käesoleva eelnõu raames § 24 lõike 2 sõnastust ei muudeta, et vältida killustatud ja osalist regulatiivset sekkumist. 3. Kaasvastutavate ja volitatud töötledjate määramine (§ 24 lg 10). Ei toeta esitatud kujul. Kuigi eelnõu eesmärk suurendada registri andmetöötluse läbipaistvust on iseenesest põhjendatud, ei ole Politsei- ja Piirivalveameti (PPA) ning Kaitsepolitseiameti (KAPO) määratlemine kaasvastutavate töötledjatena kogu teenistus- ja tsiviilrelvade registri ulatuses sisuliselt korrektne. PPA ja KAPO vastutavad registris erinevate andmekoosseisude ja funktsionaalsete osade eest oma seadusest tuleneva pädevuse piires ega ole ühiselt vastutavad registri mõlema osa andmetöötluse eest. Kaasvastutava töötledja määratlus eeldab tegelikku ühist vastutust andmetöötluse eesmärkide ja vahendite määramisel, mida käesoleval juhul registri kõigi andmete osas ei esine. Seetõttu võiks kaasvastutavate töötledjate üldine nimetamine seaduse tasandil tekitada eksitava mulje vastutuse ulatusest ning ei oleks kooskõlas isikuandmete kaitse üldmäärusest tuleneva vastutuse jaotuse põhimõtetega. Regulatsiooni täpsustamisel on põhjendatud lähtuda funktsionaalsest vastutusest registri konkreetsete osade kaupa, mida on asjakohasem käsitleda registri põhimääruse tasandil või tervikteksti menetluse raames terviklikult. Käesoleva eelnõu raames § 24 lõike 10 muutmisel lähtutakse sellest, et vastutus andmetöötluse eest on selgelt seotud iga asutuse tegeliku pädevuse ja hallatava registriosaga. 4. Juurdepääsupiirang ja asutusesiseseks kasutamiseks tunnistamine (§ 24 lg 11). Võetud teadmiseks. Nõustume, et andmete juurdepääsupiirangud tulenevad avaliku teabe seadusest ning iga konkreetse andme puhul tuleb hinnata AvTS § 35 lõikes 1 sätestatud aluste olemasolu ja et, RelvS § 24
--	---

¹ [Juhis eelnõude koostamiseks.pdf](#)

		lõige 11 ei loo eriseaduslikku juurdepääsupiirangu alust ning selle säilitamine võiks tekitada eksitava tõlgenduse. Siiski tullakse ettepaneku juurde tagasi RelvS-i uue tervikteksti koostamisel. 5. Andmete säilitamistähtaegade paiknemine seaduses (§ 35³). Võetud teadmiseks. Andmete säilitamistähtaegade koondamine registrit käsitlevate sätete juurde on põhimõtteliselt põhjendatud ning toetab õigusselgust. Samas on kehtivas seaduse struktuuris säilitamistähtajad koondatud üldisemasse regulatsiooni. Küsimuse juurde tullakse tagasi RelvS-i uue tervikteksti koostamisel.
7.	Eelnõu § 1 punkt 28 (§ 31 lg 8). Palume eelnõu täpsustada, milliseid relvaomaniku ja relva kasutaja isikuandmeid akt sisaldama peaks. Või seadusega antud juhul kohustuslike andmete kategooriaid ette ei nähta ning osapooled saavad akti ise kokkuleppel sisustada. Kuna akti koostamine on vabatahtlik, siis palume selgitada, miks sisalduvate andmete loetelu on seaduse tasandil vaja välja tuua, samas ei ole see ka kohustusliku loeteluna. Kas säte võiks olla järgmine? <i>(8) Juriidiline isik võib Eestis spordivõistlusel osalemiseks või jahipidamiseks anda teise isiku kasutusse kuni viieks ööpäevaks käesoleva seadusega kehtestatud korras registreeritud relva ning laskemoona tingimusel, et teisel isikul on seda liiki jahitulirelva või sporditulirelva kohta antud relvaluba. Kontrollimisel peab olema võimalik kohe tõendada relva ning laskemoona kasutusse andmist relvaomaniku poolt. Juhul kui koostatakse üleandmise-vastuvõtmise akt, peab see sisaldama vähemalt relvaomaniku ja relva kasutaja isiku üldandmeid, relva ja relvaloa andmeid ning relva üleandmise ja vastuvõtmise aega.</i>	Arvestatud osaliselt. Eelnõu kohase § 1 p 28 (§ 31 lõige 8) muudatus jäetakse eelnõust välja. Eelnõu § 1 punktis 33 (uus 31 ja 32) esitatud RelvS-i § 31 lõike 8 osas muudeti sätte ülesehitust nii, et akti nõudmise asemel on nüüd rõhk relvaregistris arvestuse pidamise kohustusel, mis tuleneb juba kehtivast RelvS-i süsteemist. Uus sõnastus viitab RelvS §-le 52, mis reguleerib relva väljastamise ja tagastamise korda ning milles on selgelt määratletud, millised andmed relva väljaandmisel ja tagastamisel esitatakse.
8.	Eelnõu § 1 punkt 50 (§ 66 lg 7 p 5). Antud juhul sõnastuse puhul „andmed laskmise eest vastutava isiku kohta“ on tegemist n-ö lahtise isikuandmete	Arvestatud. Eelnõus ja seletuskirjas täpsustatakse, et laskmise eest vastutava isiku osas tuleb esitada tema nimi, isikukood, kontaktandmed

	loeteluga. Palume täiendada eelnõu ja täpsustada, milliseid andmeid peab teade sisaldama laskmise eest vastutava isiku kohta.	ning andmed tema laskeinstruktori (RelvS § 86 ¹) nõuetele vastavuse kohta.
9.	Eelnõuga lisatakse kaks teatamiskohustusega tegevusala. Loakohustusega tegevusalasid ei vähendata. Majandustegevuse registri andmetel on hetkel relvaohutuse valdkonnas 118 kehtivat tegevusluba 113 isikul (äriühingud, MTÜ-d). Seletuskirja punktis 6.5. pole avatud, et mitmele isikule kaasneb peale seaduse jõustumist halduskoormuse tõus – majandustegevuse teate esitamise kohustus ja see, millised kulud sellega kaasnevad teatamiskohustusega isikutele. Seletuskirja punktis 7.1. on põgusalt kajastatud relvaregistri arendusvajadusi, kuid pole välja toodud summasid ega nende finantseerimise allikaid. Kuna lisandub teatamiskohustus kahel tegevusalal, siis on eeldatavasti vaja mingil määral teha muudatusi ka majandustegevuse registris. Ka kolmandale isikule kaasnevad kulud tuleb seletuskirjas välja tuua.	Arvestatud osaliselt. Seletuskirja täiendatakse selliselt, et kirjeldatakse hinnanguliselt, millist isikute ringi uus teatamiskohustus puudutab ning milline on sellega kaasnev halduskoormuse iseloom. Teatamiskohustus on kavandatud minimaalse sekkumise põhimõttel ning ei too kaasa loatasu ega muid püsikulusid. Tegemist on ühekordse või vähesesagedusega elektroonilise teate esitamise kohustusega, mille täitmine ei eelda olulisi täiendavaid ressursse. Seetõttu on eeldatav halduskoormuse kasv piiratud. Relvaregistri arendusvajaduste osas täpsustatakse seletuskirjas, et vajalikud arendused on piiratud mahuga ning kaetakse asutuste olemasolevate eelarvevahendite raames. Samuti hinnatakse majandustegevuse registri (MTR) kohandamise vajadust; tegemist on tehnilise kohandusega, mis ei too kaasa märkimisväärsed lisakulutusi. Kolmandatele isikutele kaasnevad kulud on eelduslikult vähesed ning seotud üksnes teatamiskohustuse täitmisega. Täpseid summasid ei ole võimalik prognoosida, kuid mõju hinnatakse kvalitatiivselt madalaks. Seletuskirja täiendatakse vastava mõjuhinnanguga.
10.	RelvS muutmise seaduse eelnõu sisaldab mitmeid muudatusi, millel on otsene või kaudne mõju relva- ja laskemoonaturu konkurentsiolekorradele. Konkurentsioiguslikust vaatenurgast on olulisimad kaks valdkonda: laskemoona lubatud varude suurendamine ning tulirelva lisaseadmete registreerimiskohustuse kehtestamine. Alljärgnevalt on esitatud nende muudatuste positiivsed ja negatiivsed konkurentsismõjud (kooskõlastuskirja punktid 11 ja 12). Laskemoona lubatud koguste tõstmisel on mitmeid konkurentsioiguslikult positiivseid mõjusid. Esiteks aitab suuremate	Arvestatud osaliselt. Seletuskirja täiendatakse, et avada kavandatava muudatuse võimalikud konkurentsismõjud. Laskemoona lubatud koguste suurendamine võib soodustada turu stabiilsust, vähendades kriisiolekordades nõudluse järske kõikumisi ning võimaldades tarbijatel planeerida ostusid pikemaajaliselt. Samuti võib suuremate koguste korraga soetamise võimalus tugevdada hinnakonkurentsi ja parandada tarbijate ostutingimusi. Samas hinnatakse, et muudatuse mõju turu struktuurile on piiratud. Laskemoona koguse suurenemine isiku kohta ei muuda müügitingimusi ega turule sisenemise formaalseid nõudeid. Kuigi suuremad ettevõtjad võivad pakkuda kogusepõhiseid

	varude hoidmise võimalus stabiliseerida turgu kriisiolukordades, näiteks relvakonflikti või tarneahela katkemise korral, kuna tarbijatel on võimalik varuda laskemoona juba rahuajal. See vähendab järskude nõudluse kõikumiste riski ning aitab tagada ühtlasema turudünaamika. Teiseks võimaldab muudatus tarbijatel soetada korraga suuremaid koguseid, mis võib soodustada hinnakonkurentsi ja pakkuda paremaid ostutingimusi. Samas kaasneb muudatusega ka mõningaid konkurentsioiguslikke riske. Suuremate koguste lubamine võib tugevdada suuremate müüjate positsiooni, kes suudavad pakkuda soodsamaid kogusepõhiseid hindu ning kellel on rohkem kapitali suuremate laovarude hoidmiseks. Praegusel juhul kahekordistatakse padrunite hulka, mida võib isikul omandis olla. Senise praktika järgi võib kuni 5000 padrunit olla aga muudatuse järel 10 000 padrunit. See võib omakorda tõsta turule sisenemise barjääri uutele või väiksematele ettevõtjatele, kellel ei pruugi olla võimalik konkureerida samas mahus. Lisaks suureneb järelevalve koormus, kuna suuremate laskemoonakoguste kontrollimine nõuab piirkonnapolitseinike täiendavat ressursi ja tööaega.	soodustusi, ei ole tegemist regulatsioonist tuleneva turueelisega, vaid tavapärase turukäitumisega, mis ei ole konkurentsioiguslikult iseenesest problemaatiline. Turule sisenemise õiguslikud barjäärid ei suurene. Järelevalvekoormuse osas hinnatakse, et muudatus ei too kaasa kvalitatiivselt uut liiki kontrollikohustust, vaid mõjutab olemasoleva järelevalve ulatust. Seletuskirjas täpsustatakse, et järelevalve teostatakse riskipõhiselt ning olemasolevate ressursside piires. Kokkuvõttes ei ole tuvastatav, et kavandatav muudatus kahjustaks oluliselt turu konkurentsiolekorda või looks põhjendamatuid konkurentsipiiranguid, kuid konkurentsimõju käsitlust täpsustatakse seletuskirjas.
11.	Lisaseadmete registreerimiskohustuse kehtestamisel on samuti mitmeid positiivseid konkurentsimeetmeid. Registreerimine suurendab turu läbipaistvust ja vähendab halli või musta turu osakaalu, kuna kõik lisaseadmed peavad vastama ühtsetele nõuetele. See loob ausama konkurentsikeskkonna õiguspärastele ettevõtjatele ning vähendab vaidlusi ja tõlgendamisprobleeme halduspraktikas. Negatiivse mõjuna võib registreerimiskohustus suurendada ettevõtjate kulusid, kuna tüübikinnituse ja registreerimisega seotud kulud võivad kajastuda toodete lõpphinnas. See võib eriti mõjutada	Antud selgitus. Eelnõust on lisaseadmete tüübikinnitust puudutav osa välja jäetud ning käsitletakse uuesti uue seaduse tervikteksti koostamisel. Tulirelva lisaseadmete üle arvestuse pidamise kohustus tuleneb juba kehtivast seadusest, seega ei tekita see ettevõtjatele täiendavat halduskoormust.

	väiksemaid ettevõtjaid, kellel on keerulisem täita tehnilisi ja dokumenteerimisnõudeid. Samuti võib menetluse ajamahukus aeglustada innovatsiooni ja uute toodete turule jõudmist, mis võib vähendada konkurentsi tehnoloogilise arengu ja kvaliteedi osas.	
12.	Esitatud eelnõule ei eelnenud VTK-d. Eelnõu seletuskirja autorid põhjendavad, et seda ei peetud vajalikuks, kuna kiireloomulise menetlusvajaduse tingisid Vabariigi Valitsuse tööprogrammist tulenevad ülesanded, osalt sh ka tulirelvadirektiivi ebakorrektnel ülevõtmine (seletuskirja p 1.3.). Samas ei ole seletuskirjas ülevaatlikult näidatud, millised eelnõuga seotud muudatused on tingitud just nimetatud direktiivi ülevõtmisega seotud rikkumismenetlusest. Lisatud selgitustest ilmneb, et eelnõu ülejäänud muudatuste osas on tuginetud praktikas esile kerkinud probleemidele, mida olevat põhjalikult analüüsitud ning mille lahendused põhinevat olemasolevatel andmetel. Lisaks on eelnõu seletuskirja koostajad pidanud vajalikuks märkida, et VTK tuleb koostada vaid juhul, kui see on sisuliselt vajalik, aitab selgitada eelnõu eesmärke või toetab teadlikku otsustamist. Juhime tähelepanu, et VTK koostamata jätmisel tuleb selgitada, kas ja kuidas on siiski järgitud VTK põhiprintsiipe ehk keda ja kuidas on eelnõu koostamisel kaasatud (nt kas ka neid, keda on praegu loetletud eelnõu seletuskirja p-s 10), kuidas on kaasatute arvamusi arvesse võetud ning kas ja kuidas veenduti, et just eelnõuga väljapakutud lahendused on sihtrühmadele vähim koormavad. Kokkuvõtvalt leiame, et hetkel toodud põhjendused ei anna piisavat alust VTK koostamata jätmiseks, mistõttu palume täiendada eelnõu seletuskirja, andes eelnõu terviklikuma sisulisema ülevaate eelnevalt tehtud tööst	Antud selgitus. Eelnõu koostamisel lähtuti kiireloomulisest menetlusvajadusest, sh Euroopa Liidu õiguse korrektse ülevõtmise tagamisest ning praktikas ilmnenud probleemide lahendamisest. Samuti on mitmed kavandatavad muudatused seotud muutunud julgeolekuolukorra ja riigikaitse vajadusega. Seletuskirja on täiendatud selgitustega VTK koostamata jätmise osas.

	(kaasamisest, võimalikest muudest kaalutud lahendusvariantidest). See on oluline ka sellest vaatest, et eelnõu mõjuanalüüsis ei olnud tähelepanu pööratud muudatustega kaasneda võivatele mõningatele turvalisusriskidele ja ebasoovitavatele mõjudele nii üksikisikute kui ka ühiskonna vaatest. Selle lisamine analüüsi on oluline, kuna muudatused puudutavad tulirelvi või nende kasutamist. Teemaga seotud täpsemad tähelepanekud ja märkused oleme esitanud eelnõu seletuskirja vastavates osades.	
13.	Palume arvestada ka käesoleva kirja lisades esitatud eelnõu ja seletuskirja failis jäljega tehtud normitehniliste märkustega ning märkustega eelnõu mõju kohta.	Arvestatud osaliselt. Esitatud normitehnilised märkused ja mõjuanalüüsi puudutavad tähelepanekud on läbi vaadatud. Normitehniliste täpsustustega, mis parandavad sätte selgust, terminoloogilist järjepidevust või viiteloogikat ning ei muuda regulatsiooni sisulist eesmärki, on arvestatud. Mõjuanalüüsi puudutavate märkuste osas on seletuskirja täiendatud seal, kus see on vajalik eelnõu eesmärkide, mõjude või riskide selgemaks avamiseks. Märkusi, mis eeldaksid regulatsiooni sisulist ümberkujundamist või ulatuslikumat süsteemset muudatust, ei käsitleta käesoleva eelnõu raames, vaid neid on võimalik hinnata RelvS-i tervikteksti menetluses.
Justiits- ja Digiministeerium II kooskõlastusring		
1.	Justiits- ja Digiministeerium palus oma varasemas kooskõlastuskirjas ² täiendada relvaseaduse (RelvS) § 24 lõiget 2 selliselt, et selles oleks sätestatud isikuandmete kategooriad, mida teenistus- ja tsiviilrelvade registris töödeldakse. Justiits- ja Digiministeerium selgitas, et registris töödeldavate isikuandmete kategooriad peavad tulenema seadusest. Vastav põhimõtte kajastub ka isikuandmete ja avaliku teabe töötlemise ning andmekogude reguleerimise juhises ³ . Esitatud eelnõus ei ole RelvS § 24 lõiget 2 täiendatud. Justiits- ja	Arvestatud. Eelnõu ja seletuskirja on täiendatud. Eelnõusse on lisatud järgmised RelvS § 24 muudatused: 20) paragrahvi 24 lõike 2 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: „2) loa omaja ja taotleja ning relvaomaniku isikukood ja sünniaeg, ees- ja perekonnanimi, kodakondsus, kontaktandmed ja isikut tõendava dokumendi andmed;“; 21) paragrahvi 24 lõiget 2 täiendatakse punktiga 21 järgmises sõnastuses: “2¹) loa omaja ja taotleja tervisetõendi andmed;”.

² Justiits- ja Digiministeeriumi 26.01.2026 kiri nr 8-2/10177 (vt p 6)

³ [Juhis eelnõude koostamiseks.pdf](#)

	Digiministeerium kordab oma varasemat märkust ning palub täiendada RelvS § 24 lõiget 2 isikuandmete kategooriatega.	
2.	Justiits- ja Digiministeerium palus oma varasemas kooskõlastuskirjas⁴ täiendada RelvS § 24 lõiget 10 selliselt, et Politsei- ja Piirivalveamet (PPA) ja Kaitsepolitseiamet (KAPO) oleksid selles sätestatud registri kaasvastutajatena. Esitatud eelnõus ei ole vastava märkusega arvestatud. Justiits- ja Digiministeerium selgitab lisaks eelnevas kirjas öeldule, ei isikuandmete kaitse üldmääruse (IKÜM)⁵ artikkel 26 lõike 1 ütleb: „Kui kaks või enam vastutavat töötajat määravad ühiselt kindlaks isikuandmete töötlemise eesmärgid ja vahendid, on nad kaasvastutavad töötajad. Nad määravad kaasvastutava töötaja vastutusvaldkonna käesoleva määruse kohaste kohustuste täitmisel [---]“. Viidatud artiklit ei saa tõlgendada nii, et kasutajate vastutus on ühesugune. Kasutajate vastutusvaldkonnad tuleb sätestada registri põhimääruses. Kordame varasemalt esitatud märkust ja palume sõnastada RelvS § 24 lõike 10 järgmiselt: „(10) Teenistus- ja tsiviilrelvade registri kaasvastutavad töötajad on Politsei- ja Piirivalveamet ning Kaitsepolitseiamet. Volitatud töötaja määratakse registri põhimääruses.“.	Arvestatud. Eelnõu ja seletuskirja on täiendatud ning lisatud, et kaasvastutajate vastutuse ulatus määratakse registri põhimääruses.
3.	Eelnõu § 1 punkti 2 kohaselt lisatakse relva ja laskemoona käitlemise mõistesse ka relva kasutamine. Justiits- ja Digiministeerium juhib tähelepanu sellele, et kavandatud muudatusest tulenevalt tuleks muuta kehtiva RelvS § 10 pealkirja, sest relva kasutamist ei ole selles enam põhjust eraldi välja tuua (kasutamine saab olema hõlmatud käitlemise mõistega).	Arvestatud. Relva kasutamine on käitlemise mõistest välja jäetud ning lisatud RelvS §-i 89¹ pealkirja ja lõikesse 1 järgmises sõnastuses: „§ 89¹. Relva, tulirelva olulise osa, tulirelva lisaseadme või laskemoona kasutamise ja käitlemise nõuete ning nende arvestuse ja registreerimise korra või nõuetele mittevastava laskekõlbmatu relva käitlemise nõuete rikkumine

⁴ Justiits- ja Digiministeeriumi 26.01.2026 kiri nr 8-2/10177 (vt p 6).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/679, 27. aprill 2016, füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus).

	Justiits- ja Digiministeerium palub ka kavandatud muudatuse vajalikkust tõsiselt kaaluda, sest muudatus võib põhjustada segadust erinevate relvaseaduse normide kohaldamisel. Näiteks võib tekkida küsimus, kas RelvS § 3 lõikes 5 ja §-s 10¹ sätestatud volitusnormi alusel saab valdkonna eest vastutav minister kehtestada ka teatud tingimustel relvade kasutamise korra (objekti hoiatamiseks, tabamiseks ja kahjustamiseks)? RelvS käsitleb läbivalt relva käitlemiseks antud lubadega seonduvat, kehtiv seadus mõistab selle all näiteks relva soetamisluba, relvaluba. Kavandatud muudatuste jõustumisel peaks lubade loetellu justkui lisanduma ka relva kasutamise luba. Ebakindlus võib tekkida ka vastutusnormide kohaldamises, mis sätestavad vastutuse relva käitlemise nõuete rikkumise eest (RelvS § 89¹). Palume analüüsida eelkirjeldatud riskikohti, mis võivad avalduda eelnõu seadusena rakendamisel. Justiits- ja Digiministeerium kordab ka oma varasemas kooskõlastuskirjas väljendatud, et olulisi mõistetega seonduvaid põhimõttelisi muudatusi ei peaks tegema kiirustades.⁶
4.	Eelnõu § 1 punktiga 11 muudetakse laskemoona definitsiooni. Muudatuste tulemusel (vt ka eelnõu § 1 punkt 12) tuleb laskemoonana käsitleda ka padrunikesta kui tervikliku padrundi osa. Justiits- ja Digiministeeriumi hinnangul ei pruugi see olla parim lahendus. On mõistetav, et padrundi olev püssirohi peab mahtuma laskemoona määratluse alla, samas ei pruugi kõikide padrundi osade käsitlemine laskemoonana olla põhjendatud. Justiits- ja Digiministeerium palub seletuskirjas selgitada, millega on põhjendatud laskemoona definitsiooni laiendamine muu hulgas padrunistale. Antud selgitus. Eelnõuga täpsustatakse laskemoona definitsiooni, et tagada relvade ja laskemoona käibe regulatsiooni suurem selgus ning hõlmata laskemoona mõistega ka padrundi koostisosad, sealhulgas padrunist kui tervikliku padrundi osa. Samuti on muudatus seotud laskemoona definitsiooni tulirelvadirektiiviga kooskõlla viimine. Laskemoona mõiste täpsustamine võimaldab käsitada padrundi osi ühtse terviku osana ka olukorras, kus neid käideldakse eraldi, näiteks laskemoona valmistamisel, komplekteerimisel või ümberlaadimisel. See aitab vältida regulatiivseid lünki olukorras, kus padrundi üksikute komponentide käitlemine võiks jääda õiguslikult ebaselgeks.

⁶ Justiits- ja Digiministeeriumi 26.01.2026 kiri nr 8-2/10177.

		Seejuures ei tähenda padrunikesta ja teiste padruni osade hõlmamine laskemoona definitsiooni alla, et kõik sellised komponendid muutuksid koheselt piiratud tsiviilkäibega esemeteks või laskemoona olulisteks komponentideks. Piiratud käibega laskemoona komponentide ring tuleneb jätkuvalt seaduse vastavatest sätetest ning nende regulatsioon ei muutu käesoleva muudatusega.
5.	Eelnõu § 1 punkti 63 kohaselt täiendatakse RelvS § 85 lõigetega 1¹ – 1² järgmises sõnastuses: <i>„(1¹) Ettevõtja võib Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusvälja kasutada relvade, relvasüsteemide, lahingumoonade, lahingu- ja muu tehnika katsetamiseks ja testimiseks.</i> <i>(1²) Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusvälja kasutamise tingimused lõikes 1¹ sätestatud tegevusteks kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.“</i> Justiits- ja Digiministeerium nõustub, et vajadus relvasüsteemide, lahingumoonade ja muu sellise katsetamiseks on Eesti kaitsetööstuse arendamiseks kahtlemata olemas. Samas peab olema selge, millised nõuded esitatakse ettevõtjale ja tema tootele, mida tohib Kaitseväe või Kaitseliidu harjutusväljal katsetada ja testida. Samuti peab olema nii Kaitseväe ja Kaitseliidu kui ka ettevõtja jaoks selge, milliseks kujuneb vastutuse jaotus negatiivsete tagajärgede korral (näiteks kui katsetamisega kaasneb ebasoovitav välismõju kohalikule elanikkonnale). Eelnõu kohaselt kehtestatakse harjutusvälja kasutamise tingimused ministri määruses. Kuna rakendusakti kavandit ei olnud eelnõule lisatud, siis ei ole võimalik anda hinnangut sellele, kas määruse tasemel sätestatud tingimustest piisab. Justiits- ja Digiministeerium palub tagada, et õigusaktides oleks relvade katsetamisega seonduv vastutus ja nõuded selgelt sätestatud.	Arvestatud. Eelnõu raames arvestatakse ettepanekuga, mis puudutab ettevõtjate võimalusi kasutada Kaitseliidu või Kaitseväe harjutusvälja testimiseks ja katsetamiseks. Eelnõus arvestatakse uue volitusnormi lisamisega, mille kohaselt sätestatakse relvade või moonade või lahingutehnika katsetamise ja testimise tingimused kaitseministri määruses (kaitseministri 28. detsembri 2011. aasta määruses nr 26 „Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusväljale ja lasketiirule esitatavad nõuded ja kasutamise kord“).

6.	Eelnõu § 1 punktis 65 esitatud sõnastuse puhul juhime tähelepanu, et Vabariigi Valitsuse seaduse (VVS) § 39 lõike 1 kohaselt on valitsusasutuse põhiülesanne täidesaatva riigivõimu teostamine. Justiits- ja Digiministeeriumi hinnangul ei ole tarvis kasutada kavandatud sättes valitsusasutuse puhul täiendit „avaliku võimu teostav“.	Arvestatud.
7.	Eelnõu § 1 punkti 66 kohaselt muudetakse riikliku järelevalve pädevust reguleerivat RelvS § 88 lõiget 1 ¹ . Vastav muudatus puudutab ka PPA järelevalvepädevust. Samas seletuskirjas ei ole selle kohta selgitusi esitatud. Justiits- ja Digiministeerium palub seletuskirja täiendada ning selgitada, kas kehtiva sõnatuse muudatus tähendab PPA jaoks sisulise pädevuse laienemist või mitte. Seletuskirja kohaselt saab järelevalvepädevuse täpsustamise ja laiendamise mõju nii PPA-le kui ka Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile (TTJA) olema suur ja sage. Samas ei ole seletuskirjas selgitatud, kuidas tuleks sellele reageerida ehk kas kavandatud muudatus nõuab asutustelt ressursside suurendamist või töö ümberkorraldamist. Samuti ei selgu seletuskirjast, kas TTJA järelevalvepädevuse laiendamine on TTJA-ga läbi räägitud. Palume täiendada seletuskirja vastavate selgitustega.	Arvestatud. Ettepanekuga nõustutakse põhimõtteliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu menetluse raames arvestada. MKM vajab muudatuste tutvumiseks lisaaega, et hinnata töö- ja halduskoormuse kasvu TTJA-le. Seega jäetakse muudatusettepanek eelnõust välja ja käsitletakse uuesti RelvS-i tervikteksti koostamise menetluses.
8.	Palume arvestada ka käesoleva kirja lisades esitatud eelnõu ja seletuskirja failis jäljega tehtud normitehniliste märkustega ning märkustega eelnõu mõjuhindamise kohta.	Arvestatud.
Kaitseministeerium		
1.	Palume muuta eelnõu § 1 punktis 1 muudetavat relvaseaduse § 1 ¹ lg 7 punkti 2 sõnastust. Kaitseliidu seaduse § 23 lg 1 kohaselt Kaitseliidu liikmed jagunevad tegev-, noor-, toetaja- ja auliikmeteks. Nimetatu tuleneb ühtlasi Vabariigi Valitsuse 10.10.2013 määruse nr 151 „Kaitseliidu kodukord“ § 5 lõikest 2, mis täpsustab, et Kaitseliidu liikmed jagunevad	Arvestatud. Õigusselguse ja terminoloogilise järjepidevuse tagamiseks täpsustatakse RelvS-i § 1 ¹ lõike 7 punkti 2 sõnastust selliselt, et see vastab Kaitseliidu seaduses sätestatud liikmekategooriatele (tegevliige ja toetajaliige) ning väldib kattuvate või üldiste mõistete kasutamist.

	liikmestaatuse järgi tegev-, toetaja-, noor- ja auliikmeteks. Kõigi nende puhul on tegemist vabatahtlikega. Seega Kaitseliitu puudutavat relvaseaduse § 1¹ lg 7 punkti 2 muudatust ei saa vastu võtta kujul, et riigikaitstes osalev isik on relvaseaduse tähenduses füüsiline isik, kes on Kaitseliidu tegevliige, vabatahtlik ja toetajaliige. Leiame, et eelnõus toodu, kus Kaitseliiduga seotud õigusaktides sätestatud liikmete (tegevliige, toetajaliige) kõrval kasutatakse üldnimetust (vabatahtlik) põhjustaks ebaselgust.	
2.	Siseministeerium on töötanud välja relvaseaduse muudatused, millega muu hulgas laiendatakse ametnike ringi, kellele väljastatakse tulirelvaluba lihtsustatud korras. Tulirelvaloa lihtsustatud korras väljastamine vabastab taotleja tervisetõendi ja esmaabikoolituse läbimist tõendava dokumendi esitamisest ning relvaeksami sooritamisest. Kehtiva õiguse järgi väljastatakse tulirelvaluba lihtsustatud korras politseiametnikule, tegevväelasele, demineerija kutsega Päästeameti ametnikule ja vanglateenistuse ametnikule. Eelnõuga lisatakse sellesse ametnike ringi ka tolliametnik ja keskkonnakaitseinspektor. Eelnõu seletuskirja kohaselt on selle muudatuse eesmärk käsitleda tolliametnikke ja keskkonnakaitseinspektoreid sarnaselt teiste ametnikega, kelle teenistusülesanded eeldavad relva kandmist ja kelle puhul on seadusandja pidanud piisavaks ametkonna sisest väljaõpet ja kontrolli. Eelnõu seletuskirjas toodud põhjenduste järgi ei suurene muudatusega julgeolekurisk, kuna ametnikud läbivad ametkondliku väljaõppe, nende tervises seisund on kontrollitud ja nad on juba praegu relva kasutusõigusega ametnikud.	Arvestatud. Eelnõu on täiendatud RelvS § 34 lõike 10 punkti 1 muudatusega järgnevas sõnastuses: „1) julgeolekuasutuse ametnikule, politseiametnikule, vanglaametnikule, demineerija kutsega Päästeameti ametnikule ja tegevväelasele, kellel on teenistus- või sõjaväerelva kandmise õigus ning kes vastab julgeolekuasutuse-, politsei-, vangla-, pääste- või tegevteenistusse asumisel esitatavatele tervisenõuetele;“.

	Välisluureamet leiab, et need põhjendused kohalduvad ka Välisluureameti tulirelva kandmise õigusega ametnikule, kes läbib eelnimetatud ametnikega vähemalt samaväärse väljaõppe ja vastab relvaseaduse alusel kehtestatud tervisenõuetele. Eeltoodust tulenevalt palume eelnõud täiendada ja kohaldada tulirelvaloa väljastamise lihtsustatud korda ka julgeolekuasutuse ametnikule, kellele on antud õigus kanda ja kasutada teenistusülesannete täitmise ajal tulirelva.	
2.	Palume täiendada eelnõu järgmiste punktidega:	
2.1.	paragrahvi 83²⁴ lõike 5 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: „Tervisekontrolli teeb töötervishoiuarst või perearst, kaasates vajaduse korral psühhiaatri või teisi eriarsti.“; <u>Selgitus:</u> Hetkel kehtiva sõnastuse kohaselt teeb tervisekontrolli töötervishoiuarst, kaasates psühhiaatri ja vajadusel teisi eriarste. Tervisetõend kehtib kuni kaks aastat, mis tähendab, et töötaja peab läbima tervisekontrolli vähemalt iga kahe aasta järel. Psühhiaatri kohustuslik kaasamine on praktikas tekitanud viivitusi psühhiaatrilise abi kättesaadavuse tõttu. Teisalt töötaja tööprofiilist sõltuvalt võiks psühhiaatri kaasamine olla vajaduspõhine, lähtudes sealjuures ka isiku üldisest tervises seisundist. Tervisekontrolli kiirendaks, kui töötervishoiuarsti asemel saaks tervisekontrolli teostada ka perearst, mis seaks ka ettevõtjatele täiendava ajalise paindlikkuse. Muudatusega kaasneb vajadus muuta ka RelvS § 35¹ lõikes 4 sätestatud Vabariigi Valitsuse 21. juuli 2007. aasta määrust nr 179 „Soetamisloa ja relvaloa taotleja tervisekontrolli kord, loa andmist välistavate tervisehäirete loetelu ning tervisetõendi sisu ja vormi nõuded“ ja sotsiaalministri 5. juuli	Mitte arvestatud. Ettepanek puudutab töötervishoiuarsti pädevust ja rolli ning töötervishoiu süsteemi korraldust tervikuna. Sotsiaalministeeriumi hinnangul ei ole põhjendatud anda töötervishoiuarsti ülesandeid perearstidele enne, kui on selgelt määratletud töötervishoiu arengusuund, töötervishoiuarstide roll ning võimalik ülesannete jaotus perearstidega. Töötervishoiuarsti ülesanne ei piirdu üksnes isiku tervises seisundi hindamisega, vaid hõlmab ka töötingimuste ja ohutegurite analüüsi ning nende mõju hindamist isiku töövõimele. Perearstidel puudub töötervishoiu spetsiifiline ettevalmistus hinnata isiku toimetulekut töövaldkonnast tulenevate riskide kontekstis. Lisaks tooks muudatus kaasa täiendava koormuse perearstidele olukorras, kus perearstide puudus on juba praegu märkimisväärne. Psühhiaatri kaasamise kohustuslikkuse proportsionaalsust on võimalik hinnata eraldi, kuid töötervishoiuarsti rolli laiendamine perearstidele ei ole käesoleva eelnõu raames põhjendatud. Küsimust töötervishoiu korralduse võimalikust muutmisest ja tervisekontrolli tegijate ringi laiendamisest on võimalik uuesti kaaluda RelvS uue tervikteksti koostamise menetluse raames, arvestades töötervishoiu süsteemi arengusuundi ja pädevuste jaotust laiemalt.

	2017. aasta määrust nr 30 „Lõhkaja, lõhkemeistri ja pürotehniku tervisenõuded ning tervisekontrolli sagedus ja kord“.	
2.2.	paragrahvi 83³³ lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: „1) sõjarelva või selle olulise osa valmistamine;“; <u>Selgitus:</u> Muudatus on vajalik õigusselguse ja ettenähtavuse tagamiseks, eelkõige kaitsetööstuse ettevõtjatele ning RelvS §-s 83³⁶ nimetatud komisjonile. Paragrahvis 83³³ lõikes 1 punktis 1 kasutatud mõiste „lõhkeainet mittesisaldav lahingumoon“ tekitab praktikas tõlgendamisraskusi. Järgnevalt põhjendatakse, miks sellest mõistest loobutakse. 2018. a lisati RelvSi peatükk 11¹, millega toodi seadusesse mõisted „lahingumoon“, „lõhkeainet mittesisaldav lahingumoon“ ja „lõhkeainet sisaldav lahingumoon“. Toonase seadusemuudatuse seletuskirjas ei ole ühemõtteliselt selgitatud, miks eristati „lõhkeainet mittesisaldav lahingumoon“ ja „lõhkeainet sisaldav lahingumoon“, seda enam, et mõlemad on kehtivas RelvS redaktsioonis loakohustusega kaetud ehk mõlema moona liigi puhul rakenduvad samad käitlemisnõuded. Seletuskirjas ei ole toodud näiteid „lõhkeainet mittesisaldavast lahingumoonast“. Arvestades aga lahingumoonade definitsiooni §83³ lg 21, võib eeldada, et lõhkeainet mittesisaldav lahingumoonade puhul peeti silmas sõjalise otstarbega vahendit ja materjali, mis ei sisalda lõhkeainet, kuid sisaldab pürotehnilist ainet, süüteainet või muud süttimis- või plahvatusvõimelist keemilist ainet ning mida saab kasutada või kohandada vastase elavjõu ja lahingutehnika kahjustamiseks või hävitamiseks, lahinguvälja valgustamiseks, suitsukatte tegemiseks või signaliseerimiseks.	Arvestatud. Eelnõu ja seletuskirja täiendatud.

Viimaste aastate jooksul on kaitsetööstus märkimisväärselt arenenud ning kasutusele on võetud uusi relvi, relvasüsteeme ja moona liike. Nende arengutega on praktikas esile kerkinud ka uusi probleeme loamenetluses, millele ei pööratud tähelepanu hetkel kehtiva regulatsiooni kujundamisel. Praktikas on esile kerkinud küsimus seoses varitseva õhuründemoona tootmisega, millel puudub lahingumoon oluline osa (näiteks laeng või sütik, mis sisaldab lõhkeainet). Kaitseministri 29. mai 2025. aasta määrus nr 7 „Sõjarelvade, relvasüsteemi, sõjarelva laskemoona ja lahingumoon ning nende osade, sealhulgas oluliste osade või komponentide täpsustav loetelu ja liigitus“⁷ (edaspidi ka liigitusmäärus) täpsustab lahingumoon liike ja nende osasid. Liigitusmääruse § 8 lg 1 p 12 alusel on varitsev ründemoon lahingumoon üks liik. Varitsev ründemoon võib koosneda mehitamata õhusõidukist (lahingumoon osa) ja sellele kinnitatud lõhkelaengust (lahingumoon oluline osa). Loakohustuse alla kuulub vaid lahingumoon oluline osa. Kuna „lõhkeainet mittesisaldava lahingumoon“ mõiste RelvS-is ei ole ühemõtteliselt lahti seletatud, siis on seaduse rakendamisel tekkinud kaitsetööstusettevõtjatel küsimus, kas lahingumoon jaoks toodetud mehitamata õhusõiduk ei kuulu siiski „lõhkeainet mittesisaldava lahingumoon“ mõiste alla ja mille käitlemine on loakohustusega tegevus. Ehk küsimus taandub sellele, kas varitseva ründemoona tootmist ilma lahingumoon olulise osa käitlemiseta tuleb vaadelda RelvS § 83³³ lg 1 p 1 lõhkeainet mittesisaldava lahingumoon tootmisena.	
---	--

⁷ Kaitseministri 29. mai 2025. aasta määrus nr 7 „Sõjarelvade, relvasüsteemi, sõjarelva laskemoona ja lahingumoon ning nende osade, sealhulgas oluliste osade või komponentide täpsustav loetelu ja liigitus“ – RT I, 04.06.2025, 8.

	Lõhkeainet mittesisaldavaks lahingumoonaks ei saa pidada lõhkepea kandmiseks disainitud mehitamata õhusõidukit, mis ei sisalda lahingumoonas olulist osa (näiteks lõhkeainet, pürotehnilist ainet jne). Liigitusmääruse § 8 lg 3 konkreetselt ka välistab selle. Kui ükski eelnimetatud komponentidest kuuluks nimetatud toote valmistamise juurde, on ettevõtjal vajalik saada lahingumoonas valmistamiseks tegevusluba. „Lõhkeainet mittesisaldava lahingumoonas“ mõiste eemaldamisega RelvS-ist ei kao ära loakohustuse nõue lahingumoonale, mis ei sisalda lõhkeainet, kuid sisaldab pürotehnilist ainet, süüteainet või muud süttimis- või plahvatusvõimelist keemilist ainet vastavalt liigitusmääruse § 9 lg 2.	
2.3.	paragrahvi 83³³ lõike 1 punktist 6 jäetakse välja sõnad „lõhkeainet sisaldava“; Selgitus: RelvS § 83³³ lõike 1 punktis 6 tehtud erisus lõhkeainet sisaldava lahingumoonas valmistamiseks. Eelnevalt on selgitatud, et kehtiva sõnastuse kohaselt ei ole lõhkeainet sisaldava ja lõhkeainet mittesisaldava lahingumoonas valmistamise eristamine piisavalt selge. Õigusselguse parandamiseks on põhjendatud käsitleda loakohustusliku tegevusena üksnes lahingumoonas valmistamist.	Arvestatud. Eelnõu ja seletuskirja täiendatud.
2.4.	...) paragrahvi 83³⁴ punkti 8 täiendatakse pärast sõna „vastutuskindlustus“ järgmise tekstiosaga „, kui ta taotleb käesoleva seaduse § 83³³ lõike 1 punktis 3 nimetatud tegevusluba“; ...) § 83³⁵ lõike 3 punkt 9 tunnistatakse kehtetuks; ...) paragrahvi 83⁴² täiendatakse punktiga 6 järgmises sõnastuses:	Arvestatud. Eelnõu ja seletuskirja täiendatud.

„6) ettevõtjal on käesoleva seaduse §-s 83²⁷ sätestatud vastutuskindlustus.“; <u>Selgitus</u> Vastutuskindlustuse olemasolu tuleks olenevalt ettevõtja tegevusvaldkonnast kontrollida erinevas menetlusetapis. Nende ettevõtjate puhul, kes tegelevad sõjarelva, relvasüsteemi, nende oluliste osade, sõjarelva laskemoona või lahingumoonaga vedamisega, on asjakohane nõuda vastutuskindlustuse olemasolu tegevusloa menetluse etapis. Samas aga tootmisega tegelevate ettevõtjate seisukohalt on tegevusloa menetluse etapis RelvS-s sätestatud kohustusliku vastutuskindlustuse nõue kujunenud takistuseks. Ettevõtjal ei ole võimalik taotleda tegevusloa enne, kui tal on sõlmitud vastutuskindlustus. Praktikas toob see kaasa olukorra, kus ettevõtja peab juba enne tegevuse alustamist omama kehtivat vastutuskindlustust, kuigi sõjarelvade, sõjarelva laskemoona, relvasüsteemide või lahingumoonaga käitlemisega ei ole alustatud. Oluline on rõhutada, et kohustuslik vastutuskindlustuse nõue kui selline ei ole probleemne. Probleem seisneb selles, et RelvS näeb ette vastutuskindlustuse olemasolu juba tegevusloa taotlemise hetkel. Probleem seisneb ka selles, et kindlustusandjal on õigus keelduda vastutuskindlustuslepingu sõlmimisest juhul, kui ettevõtja ei esita riskianalüüsi ja muid dokumente, mida kindlustusandja peab vajalikuks kindlustusriski hindamisel. Tegevusloa taotlemise etapis on ettevõtjal aga keeruline koostada sisulist riskianalüüsi, kuna tegelik tegevus ei ole veel alanud. Sellises olukorras võib kindlustusandja õiguspäraselt keelduda lepingu sõlmimisest, mis omakorda takistab ettevõtjal tegevusloa taotluse esitamist.	
--	--

	Muudatuse tulemusel vastutuskindlustuse kohustus RelvS-s säilib, ent selle olemasolu kontroll lükkub hilisemasse ehk käitamisloa menetluse etappi, välja arvatud nende ettevõtjate puhul, kellel on tegevusloa vedamiseks, nende ettevõtjate jaoks midagi ei muutu ning nende vastutuskindlustuse olemas kontrollitakse jätkuvalt tegevusloa menetluse etapis.	
2.5.	paragrahvi 85 pealkirja täiendatakse pärast sõna „harjutusväli“ tekstiosaga „, laskepaik“; Selgitus Eelnõuga reguleeritakse eraldi Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaiga kasutamise tingimused ja kord. Kuna õppuste käigus on ilmnenud vajadus määratleda Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaigad erinevalt tsiviilrelvade laskepaikadest, on senises praktikas olnud erimeelsusi nii laskepaikade tähistamise, ohutuse tagamise kui ka ohutusnõuete endi osas. Seetõttu peame vajalikuks kehtestada eraldi Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaiga nõuded.	Ettepanekuga nõustatakse põhimõtteliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu raames arvestada. Ettepanek on sisuliselt põhjendatud, arvestades vajadust selgemalt eristada Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaiku tsiviillaskepaikadest ning vältida praktikas tekkinud tõlgendamisraskusi. Samas puudutab pealkirja muutmine ja laskepaikade regulatsiooni täpsem diferentseerimine peatüki süsteemset ülesehitust ning võib eeldada laiemat terminoloogilist korrastamist kogu seaduse ulatuses. Arvestades käesoleva eelnõu kiireloomulist iseloomu, käsitletakse küsimust RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluse raames, kus on võimalik hinnata laskepaikade regulatsiooni süsteemselt ning vajadusel teha vastavad terminoloogilised ja struktuursed täpsustused.
2.6.	paragrahvi 85 täiendatakse lõigetega 1¹ –1³ järgmises sõnastuses: „(1¹) Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaik on maa- või mereala koos selle kohal oleva õhuruumiga, mis sobib või on kohandatud Kaitseväge või Kaitseliidu laskevõistluste või -harjutuste ajutiseks korraldamiseks või õppuse läbiviimiseks. (1²) Ettevõtja võib Kaitseväge ja Kaitseliidu harjutusvälja kasutada relvade, relvasüsteemide, lahingumoonna, lahingu- ja muu tehnika katsetamiseks ja testimiseks. (1³) Kaitseväge ja Kaitseliidu harjutusvälja kasutamise tingimused lõikes 1¹ sätestatud tegevusteks kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega“; Selgitus	Ettepanekuga nõustatakse põhimõtteliselt, kuid saame seda arvestada käesoleva eelnõu raames vaid osaliselt. Ettepanek on sisuliselt põhjendatud ning aitab suurendada õigusselgust nii Kaitseväge ja Kaitseliidu tegevuste kui ka kaitsetööstuse arendamise seisukohalt. Samas puudutab see § 85 regulatsiooni süsteemset laiendamist ning uue sisulise normikogumi lisamist, sh ettevõtjate õigusi ja ministri volitusnormi. Arvestades käesoleva eelnõu kiireloomulist iseloomu ja piiratud muudatuste ulatust, ei ole võimalik esitatud RelvS 85 lõike 1¹ ettepanekut põhjaliku mõjuanalüüsi ja kooskõlastuseta sisse viia. Küsimust on põhjendatud käsitleda RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluse raames, kus saab hinnata regulatsiooni süsteemselt ning koostoimes teiste riigikaitseliste sätetega.

	Lõige 1¹ – Erinevalt tsiviilrelva kasutamiseks mõeldud laskepaigast, milleks on lihtsalt „koht“, on Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaik määratletud laiemalt kui maa- või mereala koos selle kohal oleva õhuruumiga, sest Kaitseväe ja Kaitseliidu õppuste korraldamisel või muude ülesannete täitmisel, mis kätkevad laskevõistluste või -harjutuste ajutist korraldamist, on sellest tegevusest hõlmatud terviklik maa-ala. Harjutusväljast ja lasketiirust eristab Kaitseväe ja Kaitseliidu laskekohta eelkõige selle ajutisus, nt võetakse metsatukk ja karjamaa ajutiselt kasutusele, et viia läbi õppus. Kaitseväes ja Kaitseliidus toimub relva kasutamine alati vastutava ülema käsu alusel, mille andmisel hindab ülem ka, milliste relvade puhul, milliseid ohutusnõudeid tuleb järgida. Lõiked 1² ja 1³ – Kaitsetööstusettevõtjatele on oluline lisaks toodete valmiste ka neid testida ja katsetada. Selleks tuleb luua selge õiguslik alus. RelvS § 85 lõike 1 sõnastusest ei selgu, kas ettevõtjatel on õigus oma relvi, relvasüsteeme või muid tooteid Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusväljal testida ja katsetada. Selleks, et testimine ja katsetamine toimuks kooskõlas ohutusnõuetega ning Kaitseväe ja Kaitseliiduga koordineeritult, tuleb harjutusvälja kasutamise tingimused kehtestada valdkonna eest vastutava ministri määrusega. Vastavad tingimused ja kasutamise kord sätestatakse kaitseministri 28. detsembri 2011. aasta määrmises nr 26 „Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusväljale ja lasketiirule esitatavad nõuded ja kasutamise kord“.	
2.7.	paragrahvi 85 täiendatakse lõigetega 4¹ – 4⁴ järgmises sõnastuses: „(4¹) Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaiga, mis ei asu harjutusväljal, määrab kindlaks Kaitseväe juhataja või tema poolt volitatud ülem, kui laskepaika kasutatakse Kaitseväe	Ettepanekuga nõustatakse põhimõtteliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu raames arvestada. Ettepanek on sisuliselt põhjendatud ning aitab täpsustada Kaitseväe ja Kaitseliidu ajutiste laskepaikade määramise korda ning suurendada õigusselgust haldusväliste isikute õiguste seisukohalt. Samas puudutab see

<i>ülesannete täitmiseks, või Kaitseliidu ülem või tema poolt volitatud ülem, kui laskepaika kasutatakse Kaitseliidu ülesannete täitmiseks. Kaitseliidu kaasamisel Kaitseväe ülesannete täitmisesse, määrab laskepaigad kindlaks Kaitseväe juhataja.</i> <i>(4²) Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaiga, mis ei asu harjutusväljal, määramise haldusaktis sätestatakse:</i> <i>1) laskepaiga maa- või mereala koos selle kohal oleva õhuruumiga;</i> <i>2) laskepaiga kasutamise alguse- ja lõpuaeg;</i> <i>3) laskepaigas kasutatavad relvad ja muu varustus;</i> <i>4) laskepaiga ohutusnõuded ja nende tagamise kord;</i> <i>5) laskepaigaga seotud liikumis- ja muud piirangud;</i> <i>6) õppus, harjutus või muu laskepaigas täidetav ülesanne;</i> <i>7) laskepaiga kasutamise eeskiri ja tähistamise tingimused;</i> <i>8) muud laskepaiga kasutamisega seotud asjaolud.</i> <i>(4³) Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaiga, mis ei asu harjutusväljal, määramise haldusakt edastatakse osas, mis ei ole salastatud, teadmiseks asukoha kohaliku omavalitsuse üksusele, Politsei- ja Piirivalveametile ja Päästeametile. Lennuohutuse tagamise eesmärgil esitatakse Transpordiametile lahtise lasketiiru ja laskepaiga laskeala keskpunkti koordinaadid WGS-84 süsteemis, ohuala maksimaalne kõrgus meetrites ning laskeala diagonaali pikkus meetrites vähemalt 90 päeva enne lasketiirus tegevuse alustamist või 30 päeva enne laskepaiga kasutuselevõttu.</i> <i>(4⁴) Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaiga, mis ei asu harjutusväljal, võib võtta kasutusele kokkuleppel kinnisasja omanikuga, kui seaduses ei ole nähtud ette laskepaiga maa-ala sundkasutust või sundvõõrandamist. Kokkuleppe kinnisasja omanikuga sõlmib Kaitsevägi, kui laskepaika</i>	RelvS-i riigikaitseosa süsteemset laiendamist, sh haldusmenetluse, teavitamise ja kinnisasja kasutamise regulatsiooni, mis eeldab laiemat mõjuanalüüsi ning kooskõlastamist. Arvestades käesoleva eelnõu kiireloomulist iseloomu, ei ole võimalik nii mahukat regulatsiooni lisada ilma täiendava analüüsi ja kooskõlastuseta. Küsimust on põhjendatud käsitleda RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluse raames, kus saab hinnata ajutiste laskepaikade regulatsiooni koostoimes julgeolekuala ja sundkasutuse normidega.
---	---

<i>kasutatakse Kaitseväe ülesannete täitmiseks, või Kaitseliit, kui laskepaika kasutatakse Kaitseliidu ülesannete täitmiseks. Kaitseliidu kaasamisel Kaitseväe ülesannete täitmisesse, lepib kinnisasja omanikuga kokku Kaitsevägi.“;</i> <u>Selgitus</u> Kuna laskepaik on ajutine koht, mida kasutatakse laskeharjutuse sooritamiseks, siis on otstarbekas, kui selle määrab Kaitseväe juhataja või Kaitseliidu ülem, või nende volitatud vastav ülem lähtuvalt väljaõppe vajadustest ja kokkuleppest maatüki omanikuga. Reguleeritud on laskepaikade, mis ei asu harjutusväljal, kindlaksmääramine ja kasutamine, sest sellel on puutumus asukoha inimeste liikumise ja kodurahuga. Seevastu harjutusväljal reguleeritakse laskepaikade asukohad ja kasutamine harjutusvälja sisekorraeskirja ja muude siseaktidega ning sellel ei ole puutumust haldusväliste isikutega. Arvestades sõjalise riigikaitse olulisust, on eelnõus nähtud ette, et laskepaikade määramisel ei ole vajalik eelnevalt saada Politsei- ja Piirivalveameti ning kohaliku omavalitsuse üksuste kooskõlastusi, vaid neid üksnes teavitatakse antud haldusaktist. See ei tähenda, et haldusmenetluse käigus ei võiks ülem kaalutlusõiguse alusel otsustada küsida Politsei- ja Piirivalveameti, kohaliku omavalitsuse üksuse või Päästeametilt kooskõlastust või arvamust. Õppuse või muu riigi sõjaliseks kaitseks olulise harjutuse läbiviimine ei saa olla aga nende asutuste kooskõlastusest sõltuvuses. Küll on vajalik sõlmida kokkulepe maatüki omanikuga, v.a, kui maatüki sundkasutamise alus on seaduses eraldi sätestatud. Eelnõus ei reguleerita turvalisuse tagamist, vaid sel juhul kohaldub Kaitseväe julgeolekuala või Kaitseliidu julgeolekuala regulatsioon, sh avaliku võimu	
--	--

	volitused ajutisele julgeolekualale tunginud isiku eemaldamiseks või sisenemise takistamiseks.	
2.8.	paragrahvi 85 lõiget 5 täiendatakse pärast sõna „harjutusväljale“ tekstiosaga „, laskepaigale“; <u>Selgitus</u> Ministri volitust laiendatakse selliselt, et tal tekib pädevus määrata eraldi Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaigale, mis ei asu harjutusväljal, esitatavad nõuded ja selle kasutamise kord Kaitseväge juhataja ettepanekul. Kaitseliidu laskepaiga nõuded ei erine Kaitseväge laskepaiga nõuetest üldiselt, mille tõttu on soovitatav, et laskepaigale esitatavad nõuded oleksid sarnaselt reguleeritud. Oluline on eristada tsiviilrelvade ja militaarrelvade laskepaikade nõudeid, kuid riigi sõjaliseks kaitsmiseks kasutatavate relvade väljaõppenõuded ja sellega seotud laskepaikade nõuded on pigem ühetaolised. Nende nõuete raames saab laskepaiga määranud ülem oma haldusaktiga nõudeid täpsustada konkreetsetest relvadest ja väljaõppe sisust lähtuvalt.	Ettepanekuga nõustutakse põhimõtteliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu raames arvestada. Ettepanek on sisuliselt põhjendatud, arvestades vajadust kehtestada Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaikadele ühtsed nõuded. Samas puudutab see volitusnormi laiendamist ning § 85 regulatsiooni süsteemset muutmist, mis eeldab laiemat mõjuanalüüsi ja kooskõlastamist. Arvestades käesoleva eelnõu kiireloomulist iseloomu, käsitletakse volitusnormi laiendamise küsimust RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluse raames koostoimes teiste riigikaitse sätetega.
2.9.	paragrahvi 88 lõige 1¹ muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt: <i>„(1¹) Riiklikku järelevalvet käesoleva seaduse alusel sõjarelvi, relvasüsteeme, sõjarelva laskemoona, lahingumoonna ja nende olulisi osi käitlevate isikute üle teeb Politsei- ja Piirivalveamet ning riiklikku järelevalvet sõjarelvade, relvasüsteemide, laskemoona, sõjarelva laskemoona ja lahingumoonna käitlemiskoha üle ja laskemoona, sõjarelva laskemoona ja lahingumoonna ning nende oluliste osade valmistamise üle teeb Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet.“.</i> <u>Selgitus</u> Kaitseministeerium teeb ettepaneku täiendada RelvS § 88 lõiget 1¹ selliselt, et Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile (edaspidi TTJA) oleks pädevus teostada järelevalvet ka sõjarelva ja relvasüsteemi	Ettepanekuga nõustutakse põhimõtteliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu menetluse raames arvestada. MKM vajab muudatuste tutvumiseks lisaaega, et hinnata töö- ja halduskoormuse kasvu TTJA-le. Seega jäetakse muudatusettepanek eelnõust välja ja käsitletakse uuesti RelvS-i tervikteksti koostamise menetluses.

	käitlemiskohtade üle. TTJA järelevalvepädevuse laiendamine sõjarelv ja relvasüsteemi käitlemiskohtade tingimuste hindamisele on põhjendatud ameti erialase pädevusega hinnata käitlemiskoha ehituslikke nõudeid, sealhulgas relvatehaste vastavust nõuetele. Eeskätt hõlmab TTJA pädevus kaitseministri 29. mai 2025. aasta määruses „Sõjarelv, relvasüsteemi, sõjarelv laskemoona ja lahingumoonas käitlemise nõuded ja kord“ sätestatud ehituslike nõuete hindamist, sealhulgas tuleohutusklasside vastavust, tuletundlike materjalide kasutamist, relvahoidla seinte paksust, ruumide konstruktsioonilisi lahendusi, viimistlust, monoliitsust ning avatäidete nõuetele vastavust.	
3.	Palume täiendada eelnõu lõhkematerjaliseaduse muutmise järgmiselt: Lõhkematerjaliseaduse § 1 lõiget 3 täiendatakse pärast tekstiosa „Kaitseliidu,“ tekstiosaga „Riigi Kaitseinvesteeringute Keskus,“. <u>Selgitus</u> Lõhkematerjaliseaduse § 1 lõikes 3 on sätestatud välistus, kellele eelnimetatud seadust ei kohaldata. Teeme ettepaneku välistada sealjuures ka Riigi Kaitseinvesteeringute Keskuse. Kehtiv regulatsioon toob kaasa olukorra, kus Riigi Kaitseinvesteeringute Keskusele laienevad lõhkematerjaliseadusest tulenevad loa- ja käitlejanõuded, samal ajal kui teised Kaitseministeeriumi valitsemisala asutused on nendest nõuetest välistatud (näiteks vastutava isiku määramise kohustus). Riigi Kaitseinvesteeringute Keskuse lõhkematerjali käitlemisega seotud ohutusnõuete kohaldamisel lähtutakse Kaitseväge lõhkematerjali käsitlevatest eeskirjadest ja nõuetest.	Arvestatud. Eelnõu ja seletuskirja täiendatud.
Kliimaministeerium		

1.	Toetame eelnõus olevat muudatust (eelnõu punkt 39), mille kohaselt ei ole Politsei- ja Piirivalveametil (PPA) pärast seadusemuudatuse jõustumist enam imperatiivset kohustust relvaluba kehtetuks tunnistada juhul, kui isikut on karistatud jahiseaduse või selle alusel antud õigusaktide järgi relva käitlemisel jahiohutuse nõuete rikkumise eest. Kehtiv regulatsioon on loonud ebaproportsionaalse olukorra, kus jahiseaduse või selle alusel antud õigusakti järgi relva ohutusnõuete rikkumise eest väärteokorras karistatud isikult võetakse relvaluba ka juhtudel, mil sama tegu ei tooks relvaseaduse alusel kaasa relvaloa kehtetuks tunnistamist. Sellises olukorras peab PPA-l säilima võimalus läheneda asjale juhtumispõhiselt ning hinnata konkreetse rikkumise raskust ja seejärel otsustada, kõrvutades seda tavapraktikaga, kas relvaloa kehtetuks tunnistamine on konkreetse väärteo eest põhjendatud ja proportsionaalne meede.	Võetud teadmiseks.
2.	Lisaks teeme ettepaneku täiendada relvaseadust selliselt, et relvaloa kehtetuks tunnistamise kõrval oleks ette nähtud ka relvaloa kehtivuse peatamise võimalus. See annaks PPA-le võimaluse valida rikkumise asjaolusid arvestades sobiv meede ning vältiks olukorda, kus ainsaks valikuks on kas relvaloa äravõtmine või selle kehtima jätmine.	Ettepanekuga nõustutakse põhimõtteliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu raames arvestada. Ettepanek on sisuliselt põhjendatud ning toetab proportsionaalsuse ja kaalutlusõiguse põhimõtet. Relvaloa kehtivuse peatamise võimalus võiks teatud juhtudel olla sobiv vaheaste relvaloa kehtetuks tunnistamise ja loa kehtima jätmise vahel, võimaldades reageerida rikkumistele paindlikumalt. Samas eeldab see põhjalikumalt analüüsi. Arvestades käesoleva eelnõu kiireloomulist iseloomu, ei ole võimalik vastavat regulatsiooni käesoleva menetluse raames sisse viia. Küsimust on põhjendatud käsitleda RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluse raames, kus saab hinnata peatamise regulatsiooni vajadust ja sobivust koostoimes teiste loaõiguslike meetmetega.
3.	Lisaks eeltoodule tuleks võimaluse korral menetluses olevas eelnõus või alternatiivselt relvaseaduse väljatöötamiskavatsuses (VTK) ette näha regulatsioon, mille kohaselt	Mitte arvestatud. Küsimust on põhjendatud käsitleda RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluse raames, kus saab hinnata peatamise

	peatab PPA jahitunnistuse peatamise korral relvaloa kehtivuse jahitunnistuse peatamise ajaks ning jahitunnistuse kehtetuks tunnistamise korral tunnistab relvaloa kehtetuks. Juhul kui isik on soetanud relva jahipidamiseks relvaseaduse alusel, kuid tal puudub ajutiselt või alaliselt jahipidamise õigus jahiseaduse alusel, on relvaloa peatamine või kehtetuks tunnistamine põhjendatud ning aitab ennetada ja tõkestada ka näiteks ebaseaduslikku jahipidamist.	regulatsiooni vajadust ja sobivust koostöös teiste loaõiguslike meetmetega.
Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium, Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet		
1.	Eelnõu § 1 punkt 1. seletuskirjas selgituses kirjaviga – „...kas sõjarelvade käitlemisele tuleb kohaldada RelvS-i üldosas sätestatud nõudeid või ainult 11³. peatüki sätteid“. 11³ asemel peab olema 11¹.	Arvestatud. Kirjaviga parandatud.
2.	Eelnõu § 1 punktiga 5, milles sisustatakse termin paukpadrun. Eelnõu kohaselt on paukpadrun padrun, millel puudub pihtamislaeng ja mis on ette nähtud helisignaali andmiseks. Vastuolu eelnõu punkti 5 ja punkti 9 vahel. Punkt 5 kasutab mõistet pihtamislaeng PPA teenistus- ja tsiviilrelvade registri mõistes, punkt 9 annab mõistele "pihtamislaeng" uue sisu. Ettepanek otsustada läbivalt ühe termini kasuks - eelistame "lendkeha".	Arvestatud.
3.	Eelnõu § 1 punkti 9 kohase muudatuse järgi on laskemoon terviklik padrun või selle osa. Osa direktiivi mõistest ei ole rakendatud: dir art 1 punkt 3: „...tingimusel et nimetatud komponentide jaoks on asjaomases liikmesriigis vajalik luba; Antud juhul muutuksid ka padrunikestad, kuulid, haavlid eraldiseisvalt loakohustuslikuks? Ettepanek rakendada direktiivi kogu sõnastus ja tervikmõte"	Arvestatud osaliselt. Eelnõu § 1 punktis 9 (uus...) esitatud määratlus, mille kohaselt laskemoon on terviklik padrun või selle osa, on suunatud mõiste tehnilisele ja süstemaatilisele selgitamisele. Selle eesmärk on tagada kooskõla relvatehnilise käsitlusega ning võimaldada ühtset tõlgendamist olukordades, kus käideldakse tervikpadrunist eraldatud komponente. Oluline on rõhutada, et laskemoona osade defineerimine ei muuda automaatselt kõigi laskemoona komponentide käitlemist loakohustuslikuks tegevuseks. Loakohustuse ulatus tuleneb jätkuvalt RelvS-i

		materiaalõiguslikest sätetest, mis reguleerivad relvade ja laskemoona soetamist, valdamist, üleandmist ja valmistamist. Mõiste laiendamine definitsioonis ei laienda iseenesest loakohustuse esemelist ulatust. Kehtivas RelvS-s on loakohustus seotud eeskätt tulirelva laskemoona ning selle käitlemisega seaduses sätestatud juhtudel. Padrunikestad, kuulid või haavlid eraldiseisvalt ei muutu automaatselt loakohustuslikuks üksnes seetõttu, et need on hõlmatud mõistega „laskemoon või selle osa“. Loakohustuse tekkimiseks peab esinema vastav materiaalõiguslik alus RelvS- i teistes sätetes. Direktiivi (EL) 2021/555 artikli 1 punkti 3 sõnastuses sisalduv tingimus („...<i>tingimusel et nimetatud komponentide jaoks on asjaomases liikmesriigis vajalik luba</i>“) ei tähenda kohustust muuta kõik komponendid loakohustuslikuks. Vastupidi – see säte jätab liikmesriigile kaalutlusruumi otsustada, milliste komponentide suhtes luba nõutakse. Eesti õiguskorras on see kaalutlusruum realiseeritud RelvS-i erisätete kaudu, mitte definitsiooninormi tasandil. Seetõttu ei ole vajalik direktiivi tingimuslause täiendav sõnasõnaline ülevõtmine mõiste määratlusse. Eelnõu sõnastus on kooskõlas nii direktiivi eesmärgi kui ka RelvS-i ülesehitusega ning ei too kaasa automaatset loakohustuse laienemist padrunikestadele, kuulidele või haavlitele eraldiseisvalt.
4.	Eelnõu § 1 punkt 9. Seletuskirjas kirjaviga – „<i>Tulirelvadirektiivi artikli 1 punktis 4..</i>“ – õige viide oleks artikli 1 punktile 3.	Arvestatud. Kirjaviga parandatud.
5.	Eelnõu § 1 punktis 10, milles määratletakse laskemoona osad: püssirohi või muu paiskelaeng, sütik, kuul, haavel või muu lendkeha või pihtamislaeng ning padrunikest. Täiendav selgitus -Pihtamislaeng ei ole sisult ega funktsioonilt võrdsustatav kuulide, haavlite või muude lendkehadega, kuid moodustab siiski laskemoona konstruktsioonis eraldiseisva ja selgelt identifitseeritava osa. Seetõttu on mõistlik tuua pihtamislaeng	Arvestatud.

	laskemoona osade loetelus välja eraldi elemendina. Eksitav selgitus - PPA 2020 Avaandmete seletuskirja kohaselt on Teenistus- ja tsiviilrelvade registri mõistetes Pihitamislaeng – kuul, haavel, kartetšid, gaas või muu lendkeha; Hetkel ei ole aru saada, mis vahe on pihitamislaengul ja lendkehal? Kas pihitamislaeng on kõik see, mis kestast välja lendab? direktiiv 2021/555 kasutab mõistet lendkeha (projectile) Ettepanek parandada ja kasutada läbivalt ühte defineeritud mõistet."	
6.	Eelnõu § 1 punktiga 11 täpsustatakse tulirelva padrundi liiki. Selgitus - Muudatusega täiendatakse tulirelvapadrundi mõistet selliselt, et tulirelvapadrundina käsitatakse lisaks kuuli või haavliga padrunile ka padrunit, mille lendkeha on valgusrakett, samuti paukpadrunit. Esitatud täpsustav loetelu on mittetäielik (valgusrakett, paukpadrun). Sellesse loetelusse kuuluvad veel helisignaalspadrun, pisargaasipadrund, markeerimispadrun (neoonvärviga) jne; Ettepanek täiendada loetelu või lisada loetelute ette sõna ""näiteks"" Eesmärk on tagada, et kõik tulirelvast lastavad padrunid oleksid kaetud."	Antud selgitus. Eelnõu § 1 punktis 11 tehtava muudatuse eesmärk ei ole kehtestada ammendavat loetelu kõigist võimalikest tulirelvast lastavatest padrunitest, vaid täpsustada tulirelvapadrundi mõistet selliselt, et selle alla kuuluvad lisaks kuuli või haavliga padrunile ka muud konstruktsiooniliselt tulirelvas kasutatavad padrunid, sh need, mille lendkeha on näiteks valgusrakett, ning samuti paukpadrunid. Loetelus nimetatud valgusrakett ja paukpadrun on esitatud tüüpiliste näidetena, et vältida tõlgendust, mille kohaselt tulirelvapadrundina käsitatakse üksnes tabava kehaga padroneid. Tegemist ei ole ammendava loeteluga ning mõiste ulatus ei piirdu nimetatud juhtudega. Tulirelvapadrundi määratlus on üles ehitatud selliselt, et see hõlmab padrunit, mis on ette nähtud tulirelvast laskmiseks, sõltumata sellest, kas selle toime seisneb tabamuse tekitamises, valgus- või helisignaali andmises, ärritava aine paiskamises või muus tehnilises eesmärgis. Seetõttu on ka helisignaalspadrunid, pisargaasipadrunid, markeerimispadrunid jms juba hõlmatud kehtiva mõistega ega vaja eraldi nimetust definitsioonis. Samasugust lähenemist on kasutatud ka laskemoona osade defineerimisel – definitsiooninormi eesmärk on määratleda mõiste üldine ulatus, mitte kehtestada ammendavat tehnilist kataloogi. Loakohustuse ja käitlemise tingimused

		tulenevad jätkuvalt RelvS-i materiaalõiguslikest sätetest, mitte üksikute näidete loetlemisest definitsioonis. Seetõttu ei ole vajalik loetelu täiendamine ega sõna „näiteks“ lisamine, kuna normi süsteemne tõlgendamine tagab, et kõik tulirelvast lastavad padrunid on hõlmatud tulirelvapadrundi mõistega sõltumata nende konkreetsest otstarbest.
7.	Eelnõu § 1 punkti 16 kohaselt muudetakse RelvS-i § 24 lõike 1 esimest lauset. § 24 lõike 1 esimese lause kohaselt: „Teenistus- ja tsiviilrelvade register on käesolevas seaduses sätestatud lubade ja Euroopa tulirelvapassi taotluste esitamiseks ja menetlemiseks, lubade ja passi väljastamiseks või sellest keeldumiseks, loa omajate, relvade ja laskemoona tüübikinnituste, relvade, tulirelva oluliste osade, laskemoona ning nende omanike ja valdajate üle arvestuse pidamiseks asutatud andmekogu.“ valdajate üle register arvestust ei pea; laskemoona osas puudub kohustus/võimalus sisestada hoiukoha andmed, mistõttu ei ole võimalik ka teha selles osas järelevalvet; registrisse kantakse laskemoona soetaja = omanik, valdajad on tavapäraselt müügikohad, sellesama põhjuse on ka relvakaupmehed toonud välja kui takistava asjaolu registris. Ettepanek täiendada relvaregistrit viisil, et oleks võimalik sisestada andmed asukoha põhiselt tagades sellega ka LMS kohase järelevalve võimaluse.	Antud selgitus. Eelnõu § 1 punktiga 16 muudetava RelvS § 24 lõike 1 esimese lause eesmärk on kirjeldada teenistus- ja tsiviilrelvade registri (edaspidi register) üldist funktsionaalset ulatust, mitte detailselt reguleerida kõiki registrisse kantavaid andmevälju või tehnilisi lahendusi. Seaduse tasandil on registri ülesandena sätestatud arvestuse pidamine relvade, tulirelva oluliste osade, laskemoona ning nende omanike ja valdajate üle. See sõnastus kajastab normatiivset eesmärki – võimaldada pidada arvestust isikute üle, kellel on vastav õiguslik seos relva või laskemoonaga. Praktikas võib andmekoosseisu täpsem ulatus ning konkreetsete andmeväljade olemasolu (sh hoiukoha andmed) olla reguleeritud alamastme õigusaktides. On õige, et kehtiv registrilahendus ei võimalda laskemoona osas sisestada hoiukoha andmeid samas ulatuses nagu relvade puhul. Samas ei tulene RelvS § 24 lõike 1 sõnastusest otsest kohustust pidada asukohapõhist arvestust iga laskemoonaühiku üle. Registri eesmärk on eelkõige tagada loamenetluste läbiviimine ning seos laskemoona ja selle õiguspärase soetaja vahel. Ettepanek täiendada registrit viisil, mis võimaldaks asukohapõhist andmesisestust ning seeläbi tõhustada järelevalvet, puudutab eelkõige infosüsteemi arendust ja järelevalvekorraldust, mitte § 24 lõike 1 normatiivset sõnastust. Eelnõu käesoleva muudatuse eesmärk ei ole muuta registri andmekoosseisu ega kehtestada uut asukohapõhist järelevalvemudelit laskemoona üle, vaid korrastada ja täpsustada registri funktsiooni kirjeldust seaduses. Seetõttu ei käsitleta käesoleva eelnõu raames registri tehnilise arendamise küsimust.

		Vajadusel saab asukohapõhise arvestuse võimalikkust ja otstarbekust analüüsida eraldi, tervikliku registriarenduse kontekstis.
8.	Eelnõu § 1 punkt 26. RelvS-i § 29 täiendamine, mis võimaldab vähemalt 15-aastaselt isikul lapsevanema nõusolekul vallata spordituli relva paralleelrelvaloa alusel...; võimaldada relva turvalist transporti treeningute ja võistluste vahel. Kuidas on hinnatud, et 15-aastane on piisavalt füüsiliselt arenenud, et relva iseseisvalt transportida (treeningule ja tagasi)? Ettepanek kehtestada transpordile erinõuded, et oleks nt lukustatav kott vältimaks rünnakut või vargust relva omandamise eesmärgil.	Antud selgitus. Eelnõust on välja jäetud paralleelkasutusõiguse andmine 15-17-aastastele. Seda käsitletakse uuesti RelvS-i uue tervikteksti koostamisel.
9.	Eelnõu § 1 punktid 49 ja 50. Eelnõus nähakse ette, et RelvS-i § 66 lõikega 5 kehtestatakse majandustegevusteate esitamise kohustus kahele senisest õiguskorrast väljajäänud tegevusele: lasketiiru pidamine (juhul, kui ei osutata tasulist lasketeenust) ja gaasipihustite, pneumorelvade, hoiatus- ja signaalrelvade ning nende laskemoona müük. Need tegevusalad ei kuulu kehtiva RelvS-i kohaselt tegevusloa kohustuse alla, kuid on selgelt seotud tulirelvalaadsete esemete käitlemisega ning seetõttu on põhjendatud nende tegevusalade allutamine riiklikule järelevalvele. Lisaks sätestatakse täiendavad andmed, mida ettevõtja peab majandustegevusteates esitama. Ettepanek: Lisaks loetletud andmetele küsida tootja kinnitust iga mudeli kohta, et täidetud on rakendusdirektiiv 2019/69 Lisa 1 punkti 1 alapunktides a-c nimetatud seadmete tehnilised nõuded: - Ettevõttel peab olema sisekord ja kontrollmehhanismid, millega veendub, et müüdavad relvad vastavad nõuetele.	Ettepanekuga nõustatakse sisuliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu raames arvestada. Eelnõu § 1 punktidega 49 ja 50 kavandatud muudatuste eesmärk on laiendada majandustegevusteate esitamise kohustust tegevustele, mis on sisuliselt seotud tulirelvalaadsete esemete käitlemisega ning mille üle on põhjendatud riikliku järelevalve teostamine. Muudatuse fookus on tegevuste tuvastatavuse ja järelevalvevõimekuse parandamisel, mitte käesolevas etapis täiendavate tehniliste vastavusnõuete detailse regulatsiooni kehtestamisel. Ettepanek täiendada majandustegevusteates esitatavate andmete ringi tootja kinnitusega iga mudeli vastavuse kohta rakendusdirektiivi (EL) 2019/69 lisa I punkti 1 alapunktides a–c sätestatud tehnilistele nõuetele ei ole põhjendatud majandustegevusteates esitamisel. Küll aga on asjakohane küsimus ettevõtte sisekorra ja kontrollmehhanismide olemasolu kohta, millega tagatakse müüdavate seadmete vastavus tehnilistele nõuetele. Need ettepanekud puudutavad aga juba turujärelevalve, tehniliste nõuete tõendamise ja vastavushindamise süsteemi laiemat ülesehitust. Samuti on põhimõtteliselt arvestatav ettepanek siduda relvade ja laskemoona nõuetele vastavuse turujärelevalve süsteem

	1. Seadmed peavad vastama järgmistele nõuetele: a) nendega on võimalik anda pürotehnilist signaali üksnes juhul, kui rauasuudmes asuv adapter on kinnitatud; b) neis on püsiv seade, mis takistab ühe või mitme tahke haavli, kuuli või laskekehaga laetud padrundi laskmist; c) need on ette nähtud padrundi jaoks, mis on loetletud väikerelvade märgistamise alalise rahvusvahelise komisjoni (C.I.P.) koostatud padrundi ja padrundi pesade mõõtmete tabelite VIII tabelis (käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal kohaldatavas redaktsioonis) ja see vastab nimetatud tabelis osutatud mõõtmetele ja muudele standarditele. - Turujärelevalve relvade ja laskemoona nõuetele vastavuse kohta tasuks üldiselt siduda TNVS raamistikuga lisades TNVS-i § 50 lõikesse 1 ka PPA turujärelevalveasutuseks.	tihedamalt toote nõuetele vastavuse seaduse (TNVS) raamistikuga ning kaaluda PPA määratlemist turujärelevalveasutuseks TNVS § 50 lõike 1 tähenduses. Tegemist on aga süsteemse küsimusega, mis eeldab põhjalikku mõjuanalüüsi, sealhulgas: • pädevusjaotuse selget määratlemist erinevate asutuste vahel, • järelevalvevolituste ja menetluskorra ühtlustamist, • halduskoormuse hindamist ettevõtjatele, • kooskõla analüüsi RelvS-i, TNVS-i ja Euroopa Liidu õiguse vahel. Käesolev eelnõu keskendub majandustegevusteate kohustuse kehtestamisele ja järelevalve laiendamisele põhimõttelisel tasandil. Direktiivi 2019/69 tehniliste nõuete rakendamise mehhanismi ning turujärelevalve süsteemi terviklik ümberkujundamine väljub käesoleva muudatuse kitsamast eesmärgist. Seetõttu arvestame ettepanekuga sisuliselt ning peame seda asjakohaseks edasiseks analüüsiks, kuid käsitleme seda RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluses, kus on võimalik hinnata regulatsiooni süsteemselt ja terviklikult. Sealhulgas saab hinnata nii tootjapoolse kinnituse nõude kehtestamise otstarbekust kui ka turujärelevalve sidumist TNVS raamistikuga.
10.	Eelnõu § 1 punktiga 52 lisatakse RelvS §-i 84 lõige 12. mis kohustab teenistusrelvi käitleva asutuse juhti või tema volitatud ametnikku kehtestama lasketiiru ja laskepaiga nõuetele vastavuse kontrolli kord; Asutuse juhi kehtestatavas kontrollimise korras võiksid olla järgmised nõuded, mis aitaksid tagada lasketiiru ja laskepaiga nõuetekohasuse, ohutuse ning järjepideva vastavuse määruks. Ettepanek täiendada punkti 1. Ohutusnõuded: lasketiirus või laskepaigas lubatud relvade ja laskemoona loetelu	Antud selgitus. Eelnõu § 1 punktiga 52 lisatav RelvS § 84 lõige 12 kohustab teenistusrelvi käitleva asutuse juhti või tema volitatud ametnikku kehtestama lasketiiru ja laskepaiga nõuetele vastavuse kontrollimise korra. Selle normi eesmärk on tagada süstemaatiline ja dokumenteeritud kontroll, mitte dubleerida juba kehtivaid sisulisi ohutusnõudeid. Kehtiv RelvS näeb juba ette, et lasketiiru sisekorraeskirjas tuleb määratleda, milliste relvade ja millise laskemoonaga on tiirus lubatud lasta. Seega on relvade ja laskemoona loetelu kehtestamise kohustus õiguslikult juba sätestatud ning see on osa lasketiiru toimimise regulatsioonist. Sellest tulenevalt ei ole vajalik § 84 lõike 12 raames täiendavalt sätestada, et kontrollimise kord peab sisaldama lubatud relvade ja laskemoona loetelu. Kontrollimise korra ülesanne on hinnata muu hulgas ka seda, kas

		olemasolevad sisekorraeeskirjad – sealhulgas relvade ja laskemoona piirangud – vastavad nõuetele ja on praktikas rakendatud. Eelnõu ei välista, et kontrollimise kord hõlmab ka sisekorraeeskirjas sätestatud relva- ja laskemoona piirangute järgimise kontrolli. Kuid eraldi seadusesse täiendava nõude lisamine tooks kaasa normide dubleerimise ning ei looks uut materiaalõiguslikku kohustust. Seetõttu ei pea vajalikuks eelnõu vastavas osas täiendamist.
11.	Eelnõu punktiga 53 lisatakse RelvS § 86 lõige 8¹. Lõike 8¹ kohaselt võib edaspidi laskeinstruktor või relvaluba omav lapsevanem oma vastutusel ja vahetu järelevalve all anda lasketiirus või laskepaigas kasutada: ☐ kuni .22 kaliibriga tulirelva vähemalt 10-aastasele isikule; ☐ üle .22 kaliibriga tulirelva vähemalt 12-aastasele isikule. Millist kaliibri mõõtmissüsteemi kasutab Eesti? See peaks olema üheselt käsitletud: näiteks kas 5,6mm (0.22) või 0.222 (5,7mm).	Antud selgitus. Eelnõust on välja jäetud. Seda käsitletakse uuesti RelvS-i uue tervikteksti koostamisel.
Regionaal- ja Põllumajandusministeerium		
1.	Teeme ettepaneku täiendada eelnõu relvaseaduse § 28 lõike 1 punkti 1 ja § 29 lõike 3 esimese lause muutmiseks punktiga järgmises sõnastuses: „....) paragrahvi 28 lõike 1 punkti 1 ja § 29 lõike 3 esimest lauset täiendatakse pärast sõna „jahipidamiseks“ sõnadega „või looma hädatapmiseks“;“. Regionaal- ja Põllumajandusministeerium on kirjeldanud loomakaitseseaduse (edaspidi LoKS) muutmise VTK-s (EIS toimik 24-0642/01, 14.06.2024) järgmist probleemi: „Praktikas on esile kerkinud probleem, mida ei saa lahendada üksnes LoKS-i, vaid jahiseaduse ja relvaseaduse muutmisega. Kui loomakasvataja juurest pääseb lahti põllumajandusloom, siis peab loomapidaja korraldama	Ettepanekuga nõustutakse sisuliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu raames arvestada. Tõstatatud probleem lahti pääsenud põllumajandusloomade hädatapmise osas on sisuliselt arusaadav ning puudutab RelvS-i, jahiseaduse ja loomakaitseseaduse omavahelist koostoimet. Küsimus ei ole üksnes jahirelva kasutamise tehnilises lubatavuses, vaid relva kasutamise eesmärgi laiendamises väljapoole jahipidamist, sh vastava loa kandmise aluste muutmises. RelvS § 28 ja § 29 regulatsioon lähtub põhimõttest, et jahitulirelva kasutamise õigus on seotud jahipidamise eesmärgiga. Selle laiendamine „põllumajanduslooma hädatapmiseks“ tähendaks relva kasutamise eesmärgipõhise süsteemi sisulist muutmist ning eeldaks: • selget piiritlust, millistel juhtudel ja millise asutuse kooskõlastusel on hädatapp lubatud;

põllumajanduslooma kinni püüdmise (VS § 37 lg 3). Enamasti jooksevad ära mullikad siis, kui nad kevadel karjamaale viiakse. Sageli meelitavad loomapidajad nad tagasi mõne kogenenuma karjaliikme abil või söödaga. Kui see ebaõnnestub, tellitakse loomaarst, kes saab uinutada distantsilt. Suurloomadele manustatavate ravimite koguse tõttu ei ole võimalik uinutada looma, kes asub kaugemal kui 50–70 meetrit. Kui looma ei ole võimalik uinutada või muul viisil kinni püüda ja turvalisse keskkonda tagasi viia, peab looma abitusse seisundisse jätmise ja kannatuste tekkimise vältimiseks hukkama. Hukkamine on vajalik ka seetõttu, et selline loom võib ohustada teisi inimesi ja nende vara, samuti loomatervist. Sellistes olukordades on mõistlikum paluda abi jahimeestelt looma hukkamiseks. Jahimehed tohivad relvaseaduse kohaselt kasutada relva ainult jahi eesmärgil. Jahiseaduse § 4 toodud jahiulukite loetelus põllumajandusloomi ei ole, mistõttu põllumajandusloomade hädatappu ei tohi jahimehed jahirelva kasutades teostada. Uluki küttimine on LoKS § 10 lg 1 p 8 järgi lubatud looma hukkamine, milleks on ka põllumajanduslooma hädatapmine (LoKS § 10 lg 1 p 3), kuid vastuolu relvaseaduse ja jahiseadusega ei võimalda praegu olukorda otstarbekalt lahendada. Võimalik lahendus: Muuta relvaseadust ja jahiseadust nii, et PTA eelneva kooskõlastusega võib jahimees oma jahirelva kasutada lahti pääsenud põllumajanduslooma hukkamiseks, kui looma ei ole võimalik kinni püüda või distantsilt uinutada.“ Eeltootoodud põhjendusega ning lisatud selgitusega „Eelnõude infosüsteemis 14. juunil 2024 avaldatud VTK-s esitatud ettepanekut toetas Justiitsministeerium. Ka Siseministeerium ja sektor tegid oma märkused, kuid võttes kokku VTK-s	• vastutuse ja otsustuspädevuse määratlemist (sh PTA roll); • kooskõla analüüsi jahiseaduse ja loomakaitseadusega; • mõju hindamist relvaloa kandmise ja järelevalve praktikale. Arvestades eelnõu kiireloomulisust ning selle piiratud reguleerimisala, ei ole võimalik käesoleva menetluse raames teha sellist valdkondadeülest ja sisuliselt uut relvakasutuse alust loovat muudatust. Samas on küsimus sisuliselt oluline ning seda on põhjendatud käsitleda RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluses koostöös Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi ning teiste asjaomaste asutustega, et tagada õigusselge, süsteemne ja proportsionaalne lahendus. Käesoleva eelnõu raames ettepanekut arvestada ei ole võimalik, kuid see võetakse arvesse edasises tervikregulatsiooni analüüsis.
--	---

	kirjeldatud olukorra ja kooskõlastamiseks esitatud probleemi lahenduse tagasiside, nõustuvad kommentaaride tegijad REM-i ettepanekuga. Põllumajandusloomade hädatapmine ei lähe vastuollu loomaheaoluga, kui maandatakse risk, et hädatapmise vajaduse hindab PTA juhtumipõhiselt.“ tegi Regionaal- ja Põllumajandusministeerium Kliimaministeeriumile 13. septembril 2024. aastal saadetud kirjas nr 1.4-2/3758-2 ettepaneku täiendada looduskaitseaduse ja jahiseaduse muutmise seaduse eelnõu (EIS toimik 24-0810/01, 12.04.2024) sättega, mis võimaldaks jahimeestel jahitulirelva kasutada ka põllumajanduslooma hädatapuks. Kliimaministeerium esitatud ettepanekuga ei arvestanud ning selgitas eelnõule lisatud seletuskirja lisaks olevas märkustega arvestamise tabelis järgmist: „Selleks on vaja muuta relvaseadust, mis lubaks jahirelva kasutada ka muudel eesmärkidel kui jahipidamine (RelvS § 29 lg 3). Jahiseadus ei reguleeri ega ka keela jahirelva kasutamist muul otstarbel kui jahipidamine. Kui RelvS muutmisel siiski ilmneb, et muuta on vaja ka jahiseaduse ja loomakaitseaduse sätteid, siis saab vastavad muudatused lisada RelvS muutmise eelnõu juurde.“. Arvestades eeltoodut ning tagamaks jahimeestele võimaluse kasutada jahitulirelva lisaks jahipidamisele vajaduse korral ka looma hädatapuks ning võimaldamaks kanda sellise jahitulirelva käitlemise õigus relvaloale, teeme ettepaneku relvaseaduse eelnõu asjakohaselt täiendada.	
Sotsiaalministeerium		
1.	Palume täpsustada eelnõu § 1 punkti 3. Eelnõu § 1 punktiga 3 laiendatakse riigikaitstes osalevate isikute ringi ning edaspidi on riigikaitstes osalev isik füüsiline isik, kes on Kaitseliidu tegevliige, vabatahtlik ja toetajaliige.	Antud selgitus. Eelnõu § 1 punktiga 3 laiendatakse riigikaitstes osaleva isiku mõistet RelvS-i kontekstis, hõlmates Kaitseliidu tegevliikmeid, ja toetajaliikmeid. Muudatuse eesmärk on viia RelvS-i regulatsioon kooskõlla Kaitseliidu tegeliku struktuuri ja

	Meie jaoks on oluline, et riigikaitstes osalevaks isikuks relvaseaduse tähenduses ei loetaks alaealist. Kaitseliidu seadus ei defineeri, kes on Kaitseliidu vabatahtlik. Ka eelnõu seletuskiri ei ava, keda peetakse Kaitseliidu vabatahtlikuks. Seega ei ole arusaadav, kuidas riigikaitstes osalevate isikute ringi täpselt laiendatakse ning kas vabatahtlike hulka on hõlmatud ka alaealised. Seetõttu palume: - sõnastada eelnõu punktis 3 esitatud RelvS § 11 lõike 7 punkt 2 järgmiselt: „2) Kaitseliidu tegevliige, toetajaliige ja täisealine vabatahtlik;“ või alternatiivselt, - muuta eelnõuga lisaks RelvS-le ka kaitseliidu seadust nii, et seal defineeritakse Kaitseliidu vabatahtlik, sätestades üheselt mõistetavalt, et vabatahtlikuks võib olla vähemalt 18-aastane füüsiline isik. Üksnes seletuskirja vastava selgituse lisamine ei ole meie hinnangul piisav, kuna see ei välista Kaitseliidu vabatahtliku defineerimist mõnes muus õigusaktis ka alaealisena.	liikmeskonnaga, mitte muuta relvaloa andmise üldpõhimõtteid. Oluline on rõhutada, et RelvS-i üldine kontseptsioon ei võimalda relvaloa väljastamist alaealisele ning käesoleva eelnõuga ei ole kavandatud seda põhimõtet muuta. Relvaloa taotlemise ja andmise tingimused tulenevad jätkuvalt RelvS-i üldsätetest, sh vanusenõuetest. Seega ei teki ainuüksi riigikaitstes osaleva isiku mõiste laiendamisest võimalust väljastada relvaluba alaealisele. Lisaks täpsustatakse eelnõus, et vastava märgendiga relvaluba saavad taotleda üksnes Kaitseliidu tegevliikmed ja toetajaliikmed. Seega ei ole „vabatahtlik“ kui kategooria iseseisev alus vastava loa taotlemiseks ning see ei laienda relvaloa saajate ringi. Seoses ettepanekuga lisada sõnastusse täpsustus „täisealine vabatahtlik“ märgime, et RelvS-i ülesehitus lähtub üldisest vanusenõudest, mis kehtib kõigile relvaloa taotlejatele sõltumata nende staatusest. Eraldi täisealisuse rõhutamine üksnes ühe alarühma puhul ei ole normitehniliselt vajalik ning võib tekitada tõlgenduslikku küsimust, kas teiste kategooriate puhul kohaldub erinev lähenemine. Samuti ei ole käesoleva eelnõu eesmärk muuta Kaitseliidu seadust ega defineerida selles kasutatavaid mõisteid. Kaitseliidu liikmeskonna ja vabatahtlike staatuse täpsem sisustamine kuulub Kaitseliidu seaduse regulatsioonivaldkonda. Kokkuvõttes ei muuda eelnõu alaealiste õigust relvaluba taotleda ega laienda relvaloa saajate ringi alaealistele isikutele. Kehtiv RelvS välistab relvaloa väljastamise alaealisele ning seda põhimõtet ei muudeta.
2.	Palume eelnõust välja jätta § 1 punktid 26, 53 ja 54. Eelnõu § 1 punktiga 26 antakse 15–17-aastasele isikule õigus vallata sporttulirelva paralleelrelvaloa alusel tingimusel, et tal on selleks lapsevanema kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis nõusolek. Seletuskirjas toodud muudatuste põhjendused ei ole veenvad. Toodud paralleel õhkrelvaga (RelvS § 18 lõige 5) pole kohane, kuna erinevalt	Arvestatud osaliselt. Eelnõust on välja jäetud alaealistele tulirelva kasutada andmise laiendamine (alates 10-ndast eluaastast) ja paralleelkasutusõiguse andmine 15-17-aastastele. Neid teemasid käsitletakse uuesti uue seaduse tervikteksti koostamisel. RelvS § 86 lõike 8 teises lauses asendatakse sõna „lapsele“ sõnaga „isikule“, et laiendada isikliku relva kasutada andmine kontrollitud olukorras vahetu järelevalve all ka 18-aastasele ja vanemale isikule. Muudatusega

tulirelvast on õhkrelva tsiviilkäive RelvS järgi piiramata. Samuti ei ole kohane viide RelvS § 86 lg-le 8, sest see räägib kehtivas sõnastuses sporttulirelva kasutada andmisest vahetu järelevalve all, mis on oluliselt kitsam kui plaanitava muudatusega antav õigus relva vallata. Ka seletuskirjas viidatud Soome regulatsioon on kitsam kui eelnõuga plaanitavad muudatused, kehtides muuhulgas teatud relvade suhtes ning konkreetsetele relvaga tehtavatele tegevustele. Seletuskirja kohaselt lahendatakse muudatusega eelkõige relva ohutu transpordi praktiline probleem, kuna vanemal ei ole võimalik alati last treeningule transportida. Spordivõistlusteks treenimine on saavutatav ka alternatiivsel ja oluliselt ohutumal viisil, näiteks relva hoidmisega spordiklubis või täiskasvanu poolt korraldatud transpordiga. Kuna alla 18-aastaselt ei ole mootorsõiduki juhtimisõigust, siis peab laps hakkama relva transportima relva hoiukohast treeningpaika eelduslikult ühistranspordis. Lisaks, kuna muudatus on sõnastatud väga laialt ehk lapsele on antud relva valdamisõigus, mitte relva transportimise õigus hoiukohast treeningpaika, siis pole välistatud see, et laps võtab relva kaasa näiteks kooli, et ta saaks koolist otse mugavalt trenni minna. Relva transportimine avalikus ruumis alaealise poolt on kõrgema riskiga olukord, hõlmates endas ettenägematuid sotsiaalseid kontakte ja võimalust, et relv satub kolmandate isikute valdusesse, võrreldes sellega, kui alaealine kasutab sporttulirelva treeningu ajal. Seejuures niisuguse riski realiseerumist ei aita täielikult ennetada see, et alaealine ise võib olla nõuetekohaselt koolitatud ja usaldusväärne. Eelnõu § 1 punktide 53 ja 54 puhul on seletuskirjas küll öeldud, et muudatuse eesmärk ei ole alaealiste	kõrvaldatakse senine vastuolo sama sätte esimese lausega.
---	--

	tulirelvadega harrastamise ulatuslik laiendamine, vaid kehtiva õiguse täpsustamine ja riskipõhine diferentseerimine, ent ometi alandatakse muudatusega tulirelva kasutada andmise vanuselist alampiiri 12. eluaastalt 10. eluaastale. See on oluline muudatus. Meie hinnangul ei ole eelnõu § 1 punktides 26, 53 ja 54 kavandatud muudatused kooskõlas ÜRO lapse õiguste komitee seisukohtadega, kes 2017. aasta lõppjärel dustes⁸ tegi Eestile soovitusel keelata lastele üldine tulirelvade kasutamine (p 13). Samale soovitusel viitas komitee 2024. aastal⁹ (p 45). Relvakasutamise õiguse laiendamist alaealistel võib tõlgendada riigi rahvusvahelise koostöökohustuse tahtliku eiramisena, kuivõrd riigil on kohustus teha laste kaasamist relvakonfliktidesse käsitleva lapse õiguste konventsiooni fakultatiivprotokolli rakendamisel koostööd ning vältida protokolliga vastuolus olevaid toiminguid (protokolli art 7). Komitee pädevuses on konventsiooni ja fakultatiivprotokollide tõlgendamine ja riikidele soovitusel andmine. Nii lapse õiguste konventsiooni (LÕK) art 3 kui lastekaitse seaduse § 5 p 3 ja § 21 kohaselt tuleb kõigis lapsi puudutavates otsustes esikohale seada lapse parimad huvid. Me ei näe, et muudatustega kavandatud relvade käsitlemise võimaluste laiendamine alaealistel oleks selle põhimõttega kooskõlas. LÕK rõhutab lapse turvalist, kaitstud ja vägivallavaba kasvukeskkonda. Laps peab olema kaitstud kõigi selliste tegevuste eest, mis võivad ohustada tema turvalist arengut, sh mis normaliseerivad vägivalda.	
--	--	--

⁸ UN. Convention on the rights of the Child. Concluding observations on the report submitted by Estonia under article 8 (1) of the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict. 08.03.2017. Kättesaadav: <https://docs.un.org/en/CRC/C/OPAC/EST/CO/1>

⁹ UN. Convention on the rights of the Child. Concluding observations on the combined fifth to seventh periodic reports of Estonia. 18.06.2024. Kättesaadav: <https://docs.un.org/en/CRC/C/EST/CO/5-7>

	Lisaks eeltoodule on nii eelnõu § 1 punkti 26 kui 54 puhul meie hinnangul liiga üldsõnaline ning seetõttu ebaselge ja problemaatiline ka vanema nõusolekuga seonduv. Kavandatava muudatusega ei seata vanema nõusolekule mingeid tingimusi peale selle, et see peab olema kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis. Seega on ebaselge, millistele tingimustele peab nõusolek vastama (nt kas see on ühekordne, kas see peab olema antud konkreetseteks tegevusteks või saab see olla üldsõnaline nõusolek vallata relva kuni täisealiseks saamiseni kuhu iganes laps läheb), kellele see anda tuleb ning kes selle olemasolu kontrollib ja millal. Kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis nõusolek on ka SMSi, <i>Messengeri</i> vms platvormi vestluses vanema poolt vastuseks lapse küsimusele kirjutatud „OK“, mis ei tohi mingil juhul olla piisav. Eraldi tähelepanu juhime sellele, et seletuskirja punktis 6.7 on eelnõuga kavandatavate muudatuste mõju ühiskonnale ja elanikkonnale hinnatud vaid positiivselt ega ole arvestatud, et plaanitavate muudatustega, mis laiendavad alaealiste relvakäsitlust, kasvab ka risk alaealisi kahjustavateks tagajärgedeks, sh ohtlikeks tagajärgedeks. Eeltoodust tulenevalt ei toeta me eelnõu § 1 punktidega 26, 53 ja 54 plaanitavaid muudatusi ja palume need eelnõust välja jätta.	
Välisministeerium		
1.	Palume täiendada eelnõu §-i 1 uue punktiga pärast punkti 47 , millega muuta relvaseaduse (<i>RelvS</i>) § 59 pealkirja, selle 4. lõike esimest lauset, § 59² pealkirja, lõikeid 1 ja 2, § 60 pealkirja ja lõikeid 1-4, 6 ja 7 ja jätta neist välja sõna „olulise“. Ettepanekust tulenevalt muuta teisi RelvS-s relva olulisi osasid käsitlevaid sätteid.	Võetud teadmiseks. Tõstatatud probleem – RelvS-i ja strateegilise kauba seaduse (StrKS) regulatsiooni võimalik kattuvus või ebaselgus tsiviilrelva osade siseseveol – on õiguspoliitiliselt oluline ning vajab süsteemset käsitlust. Samuti on arusaadav praktiline vajadus tagada relvaomanikele ja järelevalveasutustele selge, üheselt mõistetav ja loogiline regulatsioon.

RelvS § 59 lõige 4 sätestab, et „Tsiiviilrelva, selle olulise osa ja laskemoona võib käesoleva seaduse kohaselt sisse ja ajutiselt välja vedada üksnes eriloa alusel. Eriloa väljastab seda taotlevale isikule Politsei- ja Piirivalveamet, välja arvatud käesoleva seaduse § 59² lõikes 2 sätestatud juhul RelvS §-d 59² ja 60 näevad ette relva, selle olulise osa ja laskemoona sisseveo regulatsiooni. RelvS § 20¹ määratleb relva osad. Tulirelva osad on relvaraud, relvaraam, relva lukukoda, püstolikelk, trummel, lukk, padrunipesa, kaitseriiv, adapter, padrunisalv ning muu tulirelva osa või varuosa, mis on spetsiaalselt tulirelva jaoks konstrueeritud ja vajalik tulirelva kasutamiseks. Tulirelva osadena käsitatakse ka selle lisaseadmeid helisummutit, lasersihikut ja öösihikut. RelvS § 20¹ määratleb tulirelva olulised osad. Tulirelva olulised osad on relvaraud, relvaraam, relva lukukoda, sealhulgas vajaduse korral hõlmates nii lukukoja kui ka relvaraami, püstolikelk, trummel, lukk, sulgur ja adapter, mis eraldi esemetena kuuluvad samasse klassi kui tulirelv, mille külge need on kinnitatud või mille külge kinnitamiseks need on ette nähtud. Välisministeeriumi juures tegutsev strateegilise kauba komisjon on korduvalt arutanud prokuratuuri poolt tõstatatud küsimust RelvS-i või strateegilise kauba seaduse (StrKS) rakendamisest tsiiviilrelva osade sisseveol. RelvS-i kohaselt toimub tsiiviilrelva, selle olulise osa ja laskemoona sissetoomine Eestisse taotlevale isikule väljastatud Politsei- ja Piirivalveameti eriloa alusel ning RelvS ei käsitle tsiiviilrelvade muude osade Eestisse sisse ja ajutiselt väljavedu. Relvaosad relvast eraldi veetuna on tõlgendatav kui sõjaline kaup ja neile võib kohalduda StrKS-st tulenev eriloa nõue, olenemata relva ette nähtud kasutusest.	Ettepanek jätta RelvS-i §-dest 59, 59² ja 60 välja sõna „olulise“ ning laiendada RelvS-i eriloaregulatsioon kõikidele tsiiviilrelva osadele tähendaks sisuliselt relva osade sisse- ja väljaveo regulatsiooni ümberkujundamist ning pädevusjaotuse muutmist RelvS-i ja StrKS-i vahel. Tegemist ei ole üksnes terminoloogilise muudatusega, vaid sisulise süsteemse reformiga. Arvestades eelnõu kiireloomulisust ja selle kitsamat eesmärki, ei ole võimalik käesoleva menetluse raames läbi viia nii ulatuslikku ja süsteemset regulatsiooni ümberkujundamist, mis eeldaks põhjalikku mõjuanalüüsi, kooskõlastusringi laiendamist ning StrKS-i ja RelvS-i koostoime terviklikku läbivaatamist. Samas nõustume, et praktikas esinev ebaselgus tsiiviilrelva osade sisseveo regulatsiooni osas vajab lahendamist ning relvade ja nende osade piiriülese liikumise regulatsioon peaks olema õigusselge, süsteemne ja julgeolekuhuve arvestav. Seetõttu on põhjendatud käsitleda seda küsimust RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluses
--	---

Relvaomanikul on oma relva töös hoidmiseks vajadus ka relva osi hankida, kuid teistsugune regulatsioon, kui relva enda ja selle oluliste osade kohta, tekitab relvaomanikes vaid segadust. Nii on praegu olukord, kus tsiviilrelva, selle olulise osa ja laskemoona jaoks tuleb relvaomanikul eriluba taotleda RelvS-i alusel Politsei ja Piirivalveametilt, kuid relva osade piiriülese veo jaoks peaks seda taotlema StrKS-i alusel strateegilise kauba komisjonilt. Praktikas on nii relvaomanikud kui järelevalve teostajad tihti RelvS-st lugedes arusaamatus olukorras, sest relva ja selle olulise osa suhtes on RelvS-s selge regulatsioon, ent relva osa riiki toomise kohta RelvS-s selged ja üheselt arusaadavad reeglid puuduvad. Sellises ebaselges olukorras on keeruline tagada ja ka nõuda isikute õigusküülekäitumist relvaosade hankimisel. Tulenevalt muutunud julgeolekuolukorrast on vajalik riigipoolne selge regulatsioon ja kontroll ka tsiviilrelva osade Eestisse sisseveole. Kuna tsiviilrelva, selle olulise osa ja laskemoona võib sisse ja ajutiselt välja vedada Politsei- ja Piirivalveameti eriloa alusel, siis tagaks õigusselguse RelvS-i regulatsioon, kus ka tsiviilrelva muu osa sisse ja ajutiselt välja veoks eriloa annaks isikule RelvS-i alusel Politsei- ja Piirivalveamet. Muudatus annab ka järelevalveasutustele selge õigusliku aluse nõuda isikutelt seaduses ette nähtud luba. Muudatusega kõrvaldatakse ebaselgus kahe seaduse, RelvS-i ja StrKS-i regulatsioonides, ja jagatakse seega relvade kohta käiv regulatsiooni loogiliseks ja süsteemseks nii, et RelvS-i alusel toimiks edaspidi kõikide tsiviilotstarbel kasutatavate relvade ja nende osade sissevedu ja Euroopa Liidu sisene edasitoimetamine ning StrKS-i alusel	
--	--

	toimuks sõjaliste relvade ja tsiviilkäibes keelatud relvade vedu. Selge regulatsioon vähendab halduskoormust, kuna väheneb vajadus relvaomanike nõustamise ja selgituste andmise järele ning ei teki ka õigusvaidlusi. Muudatusega tagatakse relva osade liikumise üle selge ja ühene kontroll, mis on vajalik riigi sise- ja välise julgeoleku eesmärkide järgimiseks ning relva osade võimaliku väärkasutuse vältimise tagamiseks.	
2.	Teeme ettepaneku lisada eelnõusse täiendav RelvS-i muudatus, mis võimaldaks Eestis asuva diplomaatilise või konsulaaresinduse töötajal käidelda relva esinduse ja selle personali turvalisuse tagamiseks. Küsimus tõusetus seoses Iisraeli Riigi saatkonna avamisega Tallinnas 2025. aastal. Ilmnes, et kehtiva RelvS-i alusel ei ole see võimalik, vaatamata § 30 lõikes 5 ja § 60 lõikes 7 sätestatule. Oleme seisukohal, et Välisministeeriumi ja Politsei- ja Piirivalveameti kooskõlastatud tegevuse alusel peaks selline võimalus siiski olema. Välisministeeriumi hinnangul võiks ühe võimaliku lahendusena kaaluda nt RelvS § 3¹ täiendamist selliselt, et see kohalduks lisaks pardasaatjale ning teise riigi ja Euroopa Liidu ameti ametnikule ka välisriigi diplomaatilise või konsulaaresinduse töötajale. Muudatus oleks kooskõlas rahvusvahelise praktika ja mitmete teiste riikide seadustega, mis juba lubavad diplomaatidel piiratud ulatuses ametirelva käidelda. Näiteks on selline võimalus olemas Soomes, Lätis ja Leedus asuvatel Iisraeli saatkondadel. Muudatus tugevdaks riigi mainet partnerina, kes väärtustab diplomaatide turvalisust ja töötingimusi ning aitaks vähendada olukordi, kus diplomaat peab lootma ainult lähetajariigi julgeolekuteenistustele. Relvaluba ei	Võetud teadmiseks. Ettepanek täiendada RelvS-i §-i 3¹ selliselt, et see kohalduks lisaks pardasaatjale ning teise riigi või Euroopa Liidu ameti ametnikule ka välisriigi diplomaatilise või konsulaaresinduse töötajale, tähendaks sisuliselt uue relvakandmise aluse loomist isikutele, kelle staatus tuleneb rahvusvahelisest õigusest. Tegemist oleks põhimõttelise muudatusega RelvS-i kontseptsioonis, mis puudutab: • relvakandmise õiguse erisusi välisriigi esindajate puhul, • relvaloa andmise ja järelevalve pädevust, • relva liiki, kandmise ulatust ja kasutamise tingimusi, • koostoimet Välisministeeriumi, PPA ning võimalike lähetajariigi julgeolekustruktuuridega, • riigi vastutust ja õiguskaitsemehhanisme võimalike vahejuhtumite korral. Arvestades muudatuse rahvusvahelist mõõdet ja julgeolekupoliitilist tundlikkust, eeldab see põhjalikku õiguslikku ja praktilist analüüsi, sealhulgas võrdlevat ülevaadet teiste riikide lahendustest, diplomaatilise staatuse erisuste arvestamist ning pädevusjaotuse selget määratlemist riigisiseste asutuste vahel. Käesolev eelnõu on kiireloomuline ning selle eesmärk ei ole RelvS-i eriregulatsioonide süsteemne ümberkujundamine ega uute relvakandmise aluste loomine diplomaatidele esindajatele. Seetõttu ei ole

	annaks diplomaatidele eristaatust, vaid looks võimaluse paremaks julgeoleku tagamiseks.	võimalik ettepanekut käesoleva eelnõu menetluse raames arvestada.
Advokaadibüroo Sorainen OÜ		
1.	KAALUTLUSÕIGUS RELVALOA ANDMISEL JA KEHTETUKS TUNNISTAMISEL RelvS § 36 lg 1 sätestab absoluutsed alused, mil soetamisluba ega relvaluba (edaspidi koos: relvaloa) ei anta füüsilisele isikule, RelvS § 43 lg 1 sätestab absoluutsed alused, mil Politsei- ja Piirivalveamet (PPA; politsei) peab peatama relvaloa kehtivuse. St tegemist on olukordadega, millele vastavate asjaolude esinemisel ei ole politseil kaalutusõigust arvestada konkreetse juhtumi asjaolusid. Põhiseaduse (PS) §-st 3 tuleneb proportsionaalsuse põhimõte. Riigikohtu praktika järgi on selle tagamiseks täitevvõimul kaalutusõigus¹⁰. Konkreetsete asjaolude arvesse võtmisega tagatakse langetatava otsuse vastavus proportsionaalsuse põhimõttele. Seadusandja võib küll ette näha olukordi, kus täitevvõimul kaalutusõigus puudub, sel juhul peab olema seadusandja olukorda ise igakülgset kaalunud ja jäiga regulatsiooni proportsionaalsust hinnanud. Meie hinnangul ei ole kõigi RelvS § 36 lg 1 ja § 43 lg 1 loetelu olukordade puhul see nõue tagatud, mistõttu teeme ettepaneku regulatsiooni muuta – tunnistada osa aluseid absoluutsetena kehtetuks ja lisada need kaalutusõigust andvate sätete alla.	
1.1.	Ettepanek: § 36 lõike 1 punktid 7, 11 ja 11¹ tunnistatakse kehtetuks. Kehtiv p 7 sätestab, et kehtiva korra kohaselt ei tohi soetamis- ega relvaluba anda isikule, kes on vääртеomenetluse käigus karistatud relva, tulirelva olulise osa või laskemoona soetamise, hoidmise, kandmise, veo või kasutamisega	Mitte arvestatud. Tõstatatud küsimused RelvS § 36 lõike 1 punktide 7, 11 ja 11¹ automaatse keeldumise aluste proportsionaalsuse ning kaalutusõiguse võimalikkuse kohta on sisuliselt olulised ning väärivad põhjalikku analüüsi. Ettepanekud puudutavad RelvS-i üht keskset kontseptuaalset alust – relvaloa andmise eelduseks oleva usaldusväarsuse ja

¹⁰ RPKKo [3-4-1-9-04](#), p-d 16-18.

seotud nõuete rikkumise eest. Riigikohus on praktikas pidanud põhiseaduse mõttes lubatavaks relvaloa äravõtmisel kaalutusõiguse puudumist, kui isikut oli karistatud väärteo korras laskemoona hoidmise nõuete rikkumise eest¹¹. Absoluutset keeldu ei saa aga pidada praktikas vajalikuks, kui eesmärgiks on kaitsetahte tõstmine ja relvakultuuri edendamine. Keeldumise alus on ka relvaloa kehtetuks tunnistamise alus RelvS § 43 lg 3 p 2 järgi. Viidatud Riigikohtu kaasuse puhul oli tegu olukorraga, kus väärtegu seisnes viie padrundi unustamises oma autosse ja seda peeti 20-eurose trahvi vääriliseks. Seega anti väärteo karistuse määramisel hinnang, et tegu ei olnud raske rikkumisega. Samas isik jäi siiski oma relvaloast ilma. Nii nagu väärteokaristuse määramisel hinnatakse teo raskust, tuleks sama põhimõtet rakendada ka relvaloa andmisest keeldumise või selle kehtetuks tunnistamise otsuse tegemisel. Hiljuti oli olukord, kus üks jahimees abistas teist, tuttavat jahimeest jahil, viies ta muuhulgas tagasi oma auto juurde. Ilmselgelt ei olnud tal metsas kaasas relvakotti, mistõttu lühikesele autosõidul ei olnud võimalik relva kotti panna. Tuvastati relva hoidmise nõuete rikkumine ja isikut karistati väärteo korras ning talt võeti relvaluba ära. Tegemist oli relva käsitlemise olukorraga, mis oleks ühisjahi puhul olnud lubatav, seejuures oli täielikult välistatud igasugune oht isikutele ja varale. Äärmiselt kaheldav, kas ka seesugust olukorda peaks Riigikohus põhiseaduspäraseks. Rikkumised võivad olla väga erineva raskusega ja seetõttu ei ole põhjendatud, et mis tahes rikkumise puhul jääb isik igal juhul oma relvaloast ilma või talle seda ei väljastata. Näiteks isikul võib olla	õiguskuulekuse hindamise mudelit. Kehtiv regulatsioon lähtub põhimõttest, et teatud liiki rikkumised (sh relva käitlemise nõuete rikkumine, joobes juhtimine väärteona ning narkootilise või psühhotroopse aine väikeses koguses ebaseaduslik käitlemine) välistavad teatud ajaks relvaloa andmise ilma kaalutusõigusega. See on teadlikult kujundatud preventiivne lahendus, mille eesmärk on vähendada riske enne relva omamise õiguse tekkimist või jätkumist. Arvestades eelnõu kiireloomulisust ja selle kitsamat eesmärki, ei ole võimalik käesoleva menetluse raames teha nii ulatuslikku ja süsteemset muudatust relvalubade andmise aluste kontseptsioonis. Seetõttu ei ole ettepanekut võimalik käesoleva eelnõu menetluses arvestada. Küsimus võetakse aga arvesse RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluses, kus on võimalik hinnata relvaloa andmise, peatamise ja kehtetuks tunnistamise aluste süsteemi tervikuna.
---	---

¹¹ RPKo 18.06.2019 nr [5-19-26](#).

teine relv või (vähene) laskemoon relvakapist väljas, kui ta on üksi kodus või ei ole kedagi kodus ja teistel puudub elukohale ligipääs, st et reaalne oht puudub. Või kui relv ei ole korrektselt hoiustatud, näiteks jahil olles autosse asetatuna. Üheks rikkumiseks, mis võib hõlpsalt juhtuda ja samas ei kujuta ohtu, on näiteks olukord, kus surnud omaniku relva ei anta viivitamatult üle politseile (RelvS § 5 lg 1), samas kui relv ja laskemoon on korrektselt ja ohutult relvakapis ja võti varjatud hoiukohas. Hiljem ei ole aga seetõttu isikul võimalik relvaluba saada. Karistus kustub aastaga, seega aasta pärast on võimalik isikul uuesti relvaluba taotleda. Taotlemisel peab ta uuesti taotlema tervisetõendi ja läbima relvaeksami, tegemist on halduskoormusega isikule, politseile ja ka meditsiinisüsteemile. Kehtiv regulatsioon on täna ka sisemise vastuoluga. KarS § 51 näeb ette, et relva või laskemoona käitlemise või kasutamisega seotud kuriteo eest võib kohus lisakaristusena võtta süüdlaselt ära relva ja laskemoona soetamise, hoidmise, edasitoimetamise ja kandmise õiguse kuni viieks aastaks. Kuriteo puhul võib kohus leida, et lisakaristus ei ole vajalik või on see lühem kui üks aasta, samas väärteo puhul, mis on kergem karistus, jääb isik igal juhul vähemalt aastaks relvaloast ilma. Eeltoodust lähtuvalt teeme ettepaneku lisada tänase p 7 regulatsioon § 36 lg-sse 4 – st sõltuvalt väärteo asjaoludest hinnatakse, kas loa andmisest keeldumine on põhjendatud. Alternatiivselt võib kaaluda muuta § 36 lõige 1 punkt 7 sarnaseks § 40 lõike 1 punktiga 3, ehk: 7) on väärteomenetluse korras karistatud viimase kolme aasta jooksul vähemalt kaks korda <i>relva, tulirelva olulise osa või laskemoona soetamist, hoidmist, kandmist, vedu või kasutamist</i>	
--	--

<i>reguleerivas õigusaktis sätestatud nõude rikkumise eest.</i> Kui ministeerium nõustub eeltoodud ettepanekuga, tuleb jätta eelnõust välja § 1 p-i 39, millega täiendatakse RelvS § 43 lõikega 34 ja viidatakse § 36 lg 1 p-le 7. Kehtiv p 11 sätestab, et soetamis- ega relvaluba ei anta füüsilisele isikule, kes on väärteomenetluse korras karistatud sõiduki juhtimise eest alkoholi lubatud piirmäära ületades või alkoholijoobes. See keeld kehtib nii mootorsõiduki, maastikusõiduki, trammi, õhusõiduki, veesõiduki kui ka raudteeveeremi juhtimise korral, sõltumata sõiduki liigist. Säte lähtub isiku üldisest õiguskuulekusest, samas hindamata isiku ohtlikkust konkreetses situatsioonis või üldiselt. Kuigi kehtivaid reegleid tuleb järgida, võib sõltuvalt asjaoludest ja joobe suurusest olla olukord liiklusohutuse mõttes väga erinev, seega võib olla ka isiku hoolivuse või hoolimatuse ilming teiste isikute eludesse ja tervisesse väga erinev. Kui isiku joove on näiteks 0,2‰, mis võib olla tingitud jääknähust või varasemast alkoholi tarbimisest, mida inimene arvas juba organismist väljunud olevat, siis paljudes riikides (nt Soomes, Prantsusmaal, Hispaanias, Itaalias, Saksamaal) on selline tase lubatud. Kui tegemist on ühekordse juhtumiga, ei saa isikut pidada üldiselt ohtlikuks. Kui aga joove on näiteks 2‰, st isiku koordineerimisvõime ja reaktsioonikiirus on tugevalt häiritud ja ta on liikluses tõsiseks ohuks, siis seda saab üldjuhul tõlgendada ka kui isiku kergekäelist suhtumist teiste isikute õigushüvedesse. Kui tegemist on sedavõrd ohtliku teoga, et täidetud on kuriteo koosseis mootorsõiduki, maastikusõiduki ja trammi juhtimise puhul joobeseisundis, on see keeldumise või kehtetuks tunnistamise alus RelvS § 36 lg 1 p 6 järgi (viide KarS §-le 424). Ka veesõiduki juhil lubavad mitmed riigid väikest joovet.	
--	--

Samuti ei arvesta kehtiv norm rooli istumise asjaolusid – kas isik sõidab lihtsalt peolt koju tihedas liikluses, kihutades, või toimetab raskes seisundis inimese arsti juurde vähese liiklusega väikesaarel, kus kiirabiteenus saadetakse alles mandrilt. Ilmselgelt ei ole viimane näide igapäevane, aga jäik regulatsioon ei tohi viia ka üksikutel juhtudel ebaõiglase ja ebaproportsionaalse tagajärjeni. Eeltoodust lähtuvalt peab relva- ja soetamisloa üle otsustajal olema väärteto korral kaalutusõigus. Kehtiv p 11¹ näeb ette, et soetamisluba ega relvaluba ei anta füüsilisele isikule, kes on väärteto menetluse korras karistatud narkootilise või psühhotroopse aine väikeses koguses ebaseadusliku käitlemise eest. Selle pealkirjaga on KarS § 183, mis sätestab vastutuse ka kuriteona. Väärtegu hõlmab väikeses koguses ebaseadusliku edasiandmise, aga ka väikeses koguses süstemaatiliselt üle riigipiiri toimetamise, mille puhul on tõenäoline edasiandmise eesmärk. KarS-i muutmisel on seletuskirjas toodud, et varem kohaldati 28%-l väikeses koguses narkootilise aine üle piiri toomise juhtumitest kinnipidamise asendamist, s.t rikkuja oli välismaalane ning temalt mõisteti välja teatud summa riigituludesse, ilma kriminaalmenetlust alustamata. Alustatud kriminaalmenetlustest omakorda 80% lõpetati otstarbekuse kaalutlusel – s.t isiku süü ei olnud suur ning puudus avalik menetlushuvi. Isikud olid reeglina varem karistamata ning neilt äravõetud narkootilise aine kogused olid väikesed, peamiselt oli tegemist kanepiga või üksikute tablettidega.¹² RelvS mõttes on kõik narkootilise või psühhotroopse aine väikeses koguses ebaseadusliku käitlemise väärted	
---	--

¹² Karistusseadustiku muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seadus [554 SE](#), teise lugemise seletuskiri, lk 14-15.

	samaväärse tähendusega. Loa andmisest keeldumise ja selle kehtetuks tunnistamise aluseks on nii see, kui unustatakse taskusse kanepitoode saabudes riigist, kus see on lubatud, ja kui jagatakse kanepit sõbraga, kui ka see, kui tuuakse süstemaatiliselt riiki sisse väikeses koguses ohtlikumaid narkootilisi aineid. Arvestades seda, et õigus relva kasutada tuleneb põhiseadusest (PS § 19), tuleks siinkohal kas ära näidata, et võimalik loa kehtetuks tunnistamine või õiguse puudumine aitab olulisel määral kaasa nimetatud väärtegade vähenemisele, või lugeda, et kaalutlusõiguse puudumisel on tegu ebaproportsionaalse piiranguga. Kaalutlusõigust teostades tuleb arvestada isiku reaalselt võimalikku ohtu relva kasutamisel, mitte seda, kas ta on alati igati õiguskuulekas.	
1.2.	Ettepanek: § 36 lõike 4 punktis 2 asendatakse lauseosa „punktides 8–10 nimetatud asjaoludest“ lauseosaga „punktis 9 nimetatud asjaolust“. Punkti 2 järgi võidakse keelduda loa andmisest isikule, kellele soetamisloa andmisest on varem keeldutud, kui sellest on möödunud vähem kui kaks aastat ja keeldumine oli tingitud selle paragrahvi lõike 1 punktides 8–10 nimetatud asjaoludest. Viidatud p 8 sätestab juhud, kus isik on olnud tagaotsitav, kahtlustatav või süüdistatav kuritegudes, mille toimepanemine välistab loa andmise. Eraldi kaalutav alus, st kui relvaloa andmisest võidakse keelduda, on, kui kriminaalmenetlus on lõpetatud avaliku menetlushuvi puudumise korral, kui süü ei ole suur; kahju heastamise tõttu ning seoses isikult tõendamiseeseme asjaolude väljaselgitamisel saadud abiga (§ 36 lg 4 p 6). Seega, kui ei esine eeltoodud aluseid ja kui isik ei ole enam tagaotsitav, kahtlustatav ega süüdistatav ja teda ei ole ka süüdi mõistetud, tähendab, et ta on kas õigeks mõistetud või on leitud	Mitte arvestatud. RelvS § 36 lõike 4 punkt 2 eesmärk on võimaldada arvestada varasema keeldumise asjaolusid ka lühiajaliselt pärast nende äralangemist, et tagada relvaloa andmisel usaldusväärsuse järjepidev hindamine. Viide lõike 1 punktidele 8–10 ei tähenda, et ekslikult alustatud kriminaalmenetlus või kunagine kõrvaldatud puudus iseenesest välistaks loa andmise, vaid annab pädevale asutusele võimaluse hinnata, kas kahe aasta jooksul pärast keeldumist on riskiolukord piisavalt stabiliseerunud. Punkti 8 puhul ei ole aluseks pelgalt kriminaalmenetluse toimumine, vaid varasem keeldumine olukorras, kus isiku staatus (tagaotsitav, kahtlustatav või süüdistatav) välistas loa andmise. Ka menetluse lõppemine ei pruugi automaatselt tähendada, et kõik usaldusväärsuse küsimused on kadunud. Punkti 10 puhul on tegemist juhtudega, kus varasem keeldumine tulenes nõuetele mittevastavatest hoiutingimustest. Kaheaastane ajaraam võimaldab hinnata, kas puudused on sisuliselt kõrvaldatud ja kas isiku käitumine tervikuna vastab nõutavale hoolsusstandardile, vältides korduvaid formaalseid taotlusi vahetult pärast keeldumist.

	kriminaalmenetluse käigus, et kahtlustuseks või süüdistuseks pole alust. On arusaamatu, kuidas saab ekslikult isiku suhtes toimetatud kriminaalmenetlus olla aluseks loa andmisest keelduda. Viitega p-le 10 ei anta luba, kui isikul ei ole varem relvaluba taotledes olnud ettenähtud tingimusi relva ja laskemoona hoidmiseks. On täiesti ilmne, et loa andmisest keeldutakse, kui puuduvad hoiutingimused. Küll aga on mõistetamatu, miks peaks olema hiljem võimalik keelduda, kui millalgi varem ei olnud vajalikke hoiutingimusi. Seejuures võis isik olla näiteks eksimuses kohaste hoiutingimuste loomisel. Ilmselgelt on puudus uue loa taotluse ajaks kõrvaldatud, vastasel juhul keeldutaks juba hoiutingimuste puudumise tõttu ja RelvS § 36 lg 1 p 10 alusel. Seega puudub kaalutaval alusel sisuline eesmärk. Eeltoodust tulenevalt teeme ettepaneku kaotada viited p-dele 8 ja 10.	Arvestades, et muudatus puudutaks relvaloa andmise aluste süsteemset ülesehitust, ei ole võimalik ettepanekut käesoleva eelnõu kiireloomulise menetluse raames arvestada. Küsimust on võimalik käsitleda RelvS-i tervikteksti koostamisel, kus saab hinnata usaldusväärsuse hindamise mudelit laiemalt ja süsteemselt.
1.3.	Ettepanek: § 36 lõige 4 punkti 6 lõpus asendatakse punkt semikooloniga ja lõiget 4 täiendatakse punktidega 7—9 järgmises sõnastuses: <i>„7) on väärteomenetluse korras karistatud relva, tulirelva olulise osa või laskemoona soetamist, hoidmist, kandmist, vedu või kasutamist reguleerivas õigusaktis sätestatud nõude rikkumise eest;</i> <i>8) on väärteomenetluse korras karistatud mootorsõiduki, maastikusõiduki või trammi juhtimise eest lubatud alkoholipiirmäära ületades või õhusõiduki, veesõiduki või raudteeveeremi juhtimise eest alkoholijoobes;</i> <i>9) on väärteomenetluse korras karistatud narkootilise või psühhotroopse aine väikeses koguses ebaseadusliku käitlemise eest.“</i> Täna on samad sõnastused RelvS § 36 lg 1 p-des 7, 11 ja 11¹ mis välistavad	Mitte arvestatud. Selgitus antud punkti 1.1. (lk 39) juures.

	igal juhul relvaloa või soetamisloa andmise. Tegime ülal ettepaneku need kehtetuks tunnistada, sest neil puhkudel ei tohiks relvaloa andmisest keeldumine olla automaatne ega absoluutne. Iga juhtumit tuleks hinnata eraldi, võttes arvesse teo konkreetseid asjaolusid ja isikust lähtuvat võimalikku ohtu. Samas võib ka kaaluda nende täienduste tegemata jätmist – kõik eeltoodud punktid on sisuliselt hõlmatud juba RelvS § 36 lg 4 p-ga 3 – keelduda võib luba andmast isikule, kes enda või teise isiku turvalisust ohustava eluviisi või käitumise tõttu on sobimatu antud liiki relva soetama ja omama. Konkreetsem loetelu lihtsustab haldusorganil kaalutluste kirja panemist ja võib vähendada vaidlustusi.	
1.4.	Ettepanek: § 43 lõike 1 punkt 1, 1¹ ja 5 ja lõige 1² tunnistatakse kehtetuks. RelvS § 43 sätestab loa kehtivuse peatamise alused. Muudatusettepanekud põhinevad samadel kaalutlustel, mis on esitatud loa andmise muudatuste juures, või tulenevad otseselt nendest muudatustest, st absoluutsed kehtetuks tunnistamise alused asendatakse kaalutusõigusega (vt järgmine ettepanek lõigete 17–19 kehtestamiseks). Seega on nende ettepanekute sisu seotud varasemate muudatusettepanekute loogikaga ja eesmärkidega ja neid siinkohal ei korrata. Kehtivad lõike 1 p-d 1 ja 1¹ tunnistatakse kehtetuks ja lisatakse kaalutavate aluste hulka samadel põhjendustel nagu loa andmisest keeldumise aluste puhul käsitletud. Kehtiv lõike 1 p 5 sätestab relvaloa peatamise alusena, kui relva käitlemise või kasutamisega on põhjustatud isiku surm või tekitatud isikule tervisekahjustus või varaline kahju. Relvaga varalise kahju, tervisekahjustuse ja eriti surma põhjustamised on kahtlemata	Mitte arvestatud. Selgitused antud eelnevate punktide 1.1 ja 1.2. (lk 39 ja 44) juures.

	äärmiselt tõsised olukorrad. Samas võib olla aga tegu olukorraga, kus juba esmapilgul on selge, et isik tegutses hädakaitstes ega ületanud hädakaitse piire. Nõue, et sel juhul tuleb relvaluba peatada, on ebaproportsionaalne. Haldusorgan peab saama kaaluda asjaolusid ja seetõttu lisatakse sama sõnastus kaalutava alusena. Lõige 1² tunnistatakse kehtetuks lähtuvalt p-i 5 kehtetuks tunnistamisest, kuna on sellega seotud.	
1.5.	Ettepanek: § 43 täiendatakse lõigetega 1⁷—1⁹ järgmises sõnastuses: <i>„(1⁷) Politsei- ja Piirivalveametil on õigus peatada soetamisloa või relvaloa kehtivus, kui loa omanik on väärteomenetluse korras karistatud sõiduki juhtimise eest alkoholi lubatud piirmäära ületades. See kehtib nii mootorsõiduki, maastikusõiduki ja trammi kui ka õhusõiduki, veesõiduki või raudteeveeremi juhtimise korral alkoholi joobes.</i> <i>(1⁸) Politsei- ja Piirivalveamet võib peatada soetamisloa või relvaloa kehtivuse, kui loa omajat on väärteomenetluse korras karistatud väikeses koguses narkootilise või psühhotroopse aine ebaseadusliku käitlemise eest.</i> <i>(1⁹) Politsei- ja Piirivalveamet võib peatada soetamisloa või relvaloa kehtivuse, kui isikupoolse relva käitlemise või kasutamisega on põhjustatud isiku surm või tekitatud isikule tervisekahjustus või varaline kahju.“</i> Need lõiked tuleb lisada, kui lähtuvalt ülal tehtud ettepanekust tunnistatakse kehtetuks § 43 lg 1 punktid – st absoluutne alus asendatakse haldusorgani kaalutlusõigusega ülal toodud põhjendustel.	Mitte arvestatud. Selgitused antud eelnevate punktide 1.1 ja 1.2. (lk 39 ja 44) juures.
1.6.	Ettepanek: § 43 lõike 3 punkt 9 tunnistatakse kehtetuks. § 43 lg 3 p 9 sätestab, et luba tunnistatakse kehtetuks, kui	Mitte arvestatud. Selgitused antud eelnevate punktide 1.1 ja 1.2. (lk 39 ja 44) juures.

	relvaomanik või -valdaja on vähemalt kaks korda viimase kolme aasta jooksul rikkunud selle seaduse või selle alusel antud õigusakti nõudeid või on jätnud täitmata temale tehtud ettekirjutuse nõuded. Rikkumised ja nende ohtlikkus on väga erinevad. Norm ei näe ette isegi seda, et tegu peaks olema väärteoga. Ettekirjutus võib olla jäänud tähtaegselt täitmata ebamõistlikult lühikese tähtaja tõttu ja on praktikas täidetud viivitamatult, näiteks päevase hilinemisega võrreldes tähtajaga, kuid ometi on see ettekirjutuse nõude rikkumine. Sätte mõttes on rikkumiseks ka see, kui loa pikendamise taotlusega hilinetakse ühe päeva, isegi kui tähtaeg ennistatakse. Ebaproportsionaalne on piirang, mis ei arvesta rikkumiste raskust ega asjaolusid. Vajalik on kaaluda asjaolusid ja seetõttu lisatakse seadusesse samas sõnastuses kaalutluse alus (täiendamine § 43 lg-ga 3⁴). Kui eeltoodud ettepanekut toetatakse, tuleb korrigeerida eelnõu seletuskirjas § 1 p 38 selgitust.	
1.7.	Ettepanek: paragrahvi 43 täiendatakse lõikega 3⁴ järgmises sõnastuses: <i>„(3⁴) Politsei- ja Piirivalveamet võib tunnistada soetamisloa või relvaloa kehtetuks, kui relvaomanik või -valdaja on vähemalt kaks korda viimase kolme aasta jooksul rikkunud käesoleva seaduse või selle alusel antud õigusakti nõudeid või on jätnud täitmata temale tehtud ettekirjutuse nõuded.“</i> Täiendus lähtub § 43 lg 3 p-i 9 kehtetuks tunnistamisest ülal toodud põhjendustel.	Arvestatud osaliselt. Eelnõu täiendatakse lisades §-i 43 lõige 3⁴ järgmises sõnastuses: „(3⁴) Politsei- ja Piirivalveamet võib tunnistada soetamisloa või relvaloa kehtetuks, kui loa omaja on karistatud relva, tulirelva olulise osa või laskemoona soetamist, hoidmist, kandmist, vedu või kasutamist reguleerivas õigusaktis sätestatud nõude rikkumise eest.“.
2.	Ettepanek: § 3 lõike 1 punkti 1, samuti lõike 2 punkti 1 lõppu lisatakse lauseosa „ning turvaettevõttele riiklike või Euroopa Liidu ülesannete täitmiseks väljaspool Eesti Vabariiki;“ Kehtiva seaduse järgi jagunevad relvad tsiviilrelvadeks ning	Mitte arvestatud. Ettepanek täiendada § 3 lõike 1 punkti 1 ja lõike 2 punkti 1 selliselt, et relvaliigituse alla hõlmataks ka turvaettevõtetele riiklike või Euroopa Liidu ülesannete täitmiseks väljaspool Eesti Vabariiki kasutatavad relvad, puudutab RelvS-i süsteemset ülesehitust.

ametirelvadeks, mis omakorda jagunevad teenistusrelvadeks ja sõjaväerelvadeks (RelvS § 3 lg-d 1 ja 2). Neist ühegi mõiste alla aga ei ole aga mahutatavad turvaettevõtete relvad, millega soovitakse osaleda Euroopa Liidu riikide ja Euroopa Komisjoni turvahangetes ja mis on selleks nõutavad, et tagada riikide asutuste ja Euroopa Liidu institutsioonide turvalisust. Näiteks täna kaitsevad Afganistanis seetõttu eestlasi britid. Tagamaks Eesti ettevõtjatele suuremad võimalused ja ühtlasi avaliku võimu institutsioonidele ja ametnikele parem kaitse, teeme ettepaneku RelvS-i ses osas täiendada. Muudatuse tulemusel saavad Eesti turvaettevõtjad vajadusel tagada Eesti diplomaatide ja diplomaatiliste esinduste valvet ja kaitset sõjapiirkondades. Samuti vajadusel tagada Euroopa Liidu ja Euroopa Liidu riikide esinduste kaitset sõjapiirkondades. See seadusemuudatus suurendab ka ettevõtlusvabadust. See annab Eesti ettevõtetele võimaluse osaleda Euroopa Liidu riikide ja Euroopa Komisjoni turvahangetes. Turvaettevõtete kaasamine laiendab ka riigi võimalusi tagada ametnike ja esinduste valvet ning kaitset välismaal. Näiteks Rootsi turvaettevõtetel on sarnane õigus olemas. Eesti turvaettevõtjad ei peaks olema halvemas positsioonis kui teiste Euroopa Liidu liikmesriikide ettevõtjad. Alternatiivselt oleks võimalik sätestada seaduses volitusnorm ministrile, mis juhtudel lubatakse turvaettevõtetel teatud kasutada (nt EL ja EL riikide hangete võtmise korral), mis üldjuhul lubatud ei ole.	Juhime tähelepanu, et kehtiva õiguse kohaselt ei ole turvaettevõtete relvad ametirelvad, vaid tsiviilrelvad. Turvaettevõtjate relvakasutust ning tegevuse tingimusi reguleerib turvategevuse seadus. RelvS omakorda sätestab relvade liigituse, käitlemise ning loaandmise alused. Seetõttu eeldaks ettepaneku realiseerimine nii RelvS- i relvaliigituse kui ka turvategevuse seaduse ja RelvS-i omavahelise seose põhjalikku ümberhindamist. Lisaks puudutab küsimus eraõiguslike turvaettevõtete võimalikku relvakasutust välisriikides, sh võimalikes sõjapiirkondades, mis tõstatab rahvusvahelise õiguse, relvaekspordi, järelevalve ja riigi vastutuse küsimused. Tegemist ei ole üksnes ettevõtlusvõimaluste laiendamisega, vaid riigi julgeolekupoliitilise ja õigusliku raamistikuga seotud otsusega. Arvestades eelnõu kiireloomulisust ja selle kitsamat eesmärki, ei ole võimalik käesoleva menetluse raames teha nii ulatuslikku ja süsteemset muudatust relvade liigituse ning turvaettevõtjate relvakasutuse regulatsioonis. Samas on tõstatatud küsimus sisuliselt oluline ning väärib terviklikku analüüsi. Seda on põhjendatud käsitleda RelvS- i uue tervikteksti koostamise menetluses, koos turvategevuse seaduse ja teiste asjakohaste õigusaktide koostoime hindamisega. Käesoleva eelnõu raames ettepanekut arvestada ei ole võimalik, kuid küsimus võetakse edasises tervikregulatsiooni analüüsis arvesse.
Andmekaitse Inspeksioon	
1. Eelnõu § 1 punkt 28 näeb ette, et kui juriidiline isik annab teise isiku kasutusse relva ning laskemoona, siis vajadusel vormistatakse üleandmise vastuvõtmise akt, mis sisaldab relva	Arvestatud. Eelnõu kohase § 1 p 28 (§ 31 lõige 8) muudatus jäetakse eelnõust välja ning Eelnõu § 1 punktis 33 (uus 31 ja 32) muudeti sätte ülesehitust nii, et akti nõudmise asemel

	andmeid, relvaomaniku ja relva kasutaja isikuandmeid, relvaloa andmeid, kontaktandmeid ning relva üleandmise ja vastuvõtmise aega. Kui seadus näeb ette isikuandmete töötlemist, siis tuleb seaduses mh sätestada, milliseid isikuandmete kategooriaid töödeldakse ning kaua neid säilitatakse¹³ Palume täpsustada, milliseid isikuandmeid peab nimetatud akt sisaldama ning kaua peab akti säilitama. Sama märkus puudutab eelnõu § 1 punkti 33.	on nüüd rõhk registris arvestuse pidamise kohustusel, mis tuleneb juba kehtivast RelvS- st. Uus sõnastus kasutab viiteid RelvS §-le 52 viiteid, mis reguleerib relva väljastamise ja tagastamise korda ning milles on selgelt määratletud, millised andmed relva väljaandmisega kaasnevad.
2.	Eelnõu § 1 punktiga 50 täiendatakse RelvS-i § 66 lõigetega 5-7. Lõike 6 punkt 5 sätestab, et majandustegevusteade peab sisaldama lasketiiru pidamise korral lasketiiru sisekorraeeskiri, ohutusjuhend, andmed ohutuslase ning laskmise eest vastutava isiku kohta. Eelnõu ega seletuskiri ei täpsusta, millised konkreetset andmed peab esitama laskmise eest vastutava isiku kohta. Palume viidatud punkti täpsustada ning täiendada esitatavate isikuandmete kategooriatega (sarnaselt sama lõike punktiga 3, mis näeb ette, et esitama peab vastutava isiku ja tema asendaja nimi, isikukood ja kontaktandmed).	Arvestatud. Viidatud punkti on täiendatud lauseosaga „isiku nimi, isikukood ja kontaktandmed ning andmed käesoleva seaduse § 86³ nõuetele vastavuse kohta.“.
3.	Eelnõu § 1 punktiga 51 muudetakse RelvS-i § 84 lõikes 7 esitatud volitusnormi sõnastust. Uue sõnastuse järgi saab ministri määrusega kehtestada ka vastutava isiku nõuded. Seletuskirjas on selgitatud, et praktikas on samas määruuses juba täna sätestatud ka lasketiiru ning laskmise eest vastutava isiku pädevus ja kohustusnõuded. Juhime tähelepanu, et eelnõu sõnastus võimaldab tõlgendada „vastutava isiku nõuded“ selliselt, et need nõuded hõlmavad ka vastutava isiku vastavuse kontrollimise nõudeid, st nt isikuomadusi, haridust ja töökogemust puudutavaid andmeid ehk nõ taustakontrolli andmeid.	Arvestatud. Laskmise eest vastutava ja laskmist läbiviiva isiku nõuded tuuakse määrusest seadusesse ning volitusnorm sõnastatakse järgmiselt: „(7) Lasketiiru, laskepaiga, laskevõistluse ja treeninglaskmise ohutusnõuded ning lasketiiru ja laskmise eest vastutava ja laskmist läbiviiva isiku kohustused kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.“;

¹³ Vt täpsemalt Justiits- ja Digiministeeriumi [juhist](#) isikuandmete ja avaliku teabe töötlemise ning andmekogude reguleerimise kohta eelnõudes.

	Kui vastutava isiku määramise otsustamisel peab töötleva teatud isikuandmeid, tuleb selle andmetöötleva raamid panna paika seadusega. Kui volitusnormi eesmärgiks ei ole anda ministrile volitust kehtestada volitatud isiku määramisega seotud isikuandmete töötlemist, peab volitusnormi sõnastust täpsustama.	
Eesti Jahimeeste Selts		
1.	Eesti Jahimeeste Selts edastab enda poolsed lisa muudatusettepanekud relvaseadusele: 13) paragrahvi 18 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: <i>Uus sõnastus variant 1:</i> 1: EJS ettepanek paragrahvi 20¹ lõige (3¹) sõnastust muuta järgnevalt: Enda ja vara kaitseks võib jahipidamiseks kasutataval relval hoiustamisel summuti küljes olla. <i>Alternatiiv variant 2 (sõnastusest võetakse välja sõna – vaid)</i> 2: (3¹) Helisummuti tulirelvale kinnitamise piirang ei kehti käesoleva seaduse § 28 lõike 1 punktis 1 või 2 või § 31 lõike 1 punktis 2 või 6 nimetatud otstarbel registreeritud püssi kohta tingimusel, et seda püssi kantakse vaid jahipidamisel, lasketiirus või laskepaigas. [RT I, 14.03.2023, 21 - jõust. 15.03.2023]	Mitte arvestatud. Helisummuti tulirelvale kinnitamise piirangute muutmine puudutab RelvS- i keskseid ohutus- ja järelevalvepõhimõtteid. Kavandatud muudatused mõjutaksid nii relva käitlemise tingimusi kui ka kontrollitavust praktikas, sh olukordi, kus relv on hoiustamisel või kandmisel väljaspool jahipidamist. Ettepanek eeldab põhjalikku analüüsi, mh: • milline on summuti kasutamise mõju avalikule korrale ja järelevalvele; • kuidas tagada, et relva kandmise ja kasutamise piirangud oleksid kontrollitavad ja üheselt mõistetavad; • milline on teiste riikide (eriti EL liikmesriikide) regulatsioon ja praktika summutite kasutamise ning relvale kinnitatuna hoiustamise osas; • kas muudatused vajavad paralleelseid täpsustusi relva kandmise, hoiustamise ja kasutamise sätetes. Arvestades eelnõu kiireloomulisust ja selle kitsamat reguleerimisala, ei ole võimalik käesoleva menetluse raames teha summutite regulatsiooni sisulist ümberkujundamist. Samas on tõstatatud küsimus sisuliselt kaalumist väärt ning vajab võrdlevat ja süsteemset analüüsi. Seetõttu käsitletakse ettepanekut RelvS- i uue tervikteksti koostamise menetluses, kus on võimalik hinnata nii Eesti praktikat kui ka teiste riikide lahendusi ning kujundada terviklik ja tasakaalustatud regulatsioon. Käesoleva eelnõu raames ettepanekut arvestada ei ole võimalik, kuid see võetakse arvesse edasises analüüsis.
2.	14) paragrahvi 23 lõikes 1 asendatakse lauseosa „või tulirelva olulise osa” tekstiosaga „, tulirelva olulise osa või tulirelva lisaseadme“;	Antud selgitus. Eelnõust on tulirelva lisaseadmete tüübikinnitust ja teenistus- ja tsiviilrelvade registris arvestuse pidamist puudutav osa

	<i>Nõustume tingimusel, kui digitaalsesse registrisse kandmisel (arvestuse pidamiseks) öösihik ja summuti „elukaar“ lõppeb ostes.</i>	välja jäetud ning käsitletakse uuesti uue RelvS- i tervikteksti koostamisel. Tulirelva lisaseadmete üle arvestuse pidamise kohustus tuleneb juba kehtivast seadusest, seega ei tekita see ettevõtjatele täiendavat halduskoormust.
3.	26) paragrahvi 29 täiendatakse lõikega 12 järgmises sõnastuses: „(12) 15–17-aastane isik võib vallata sporditulirelva paralleelrelvaloa alusel tingimusel, et tal on selleks lapsevanema kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis nõusolek.“; <i>Lisada:) 16- aastane isik võib vallata jahitulirelva paralleelrelvaloa alusel tingimusel, et tal on selleks lapsevanema kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis nõusolek;</i>	Antud selgitus. Eelnõust on välja jäetud alaealistele tulirelva kasutada andmise laiendamine (alates 10-ndast eluaastast) ja paralleelkasutusõiguse andmine 15-17-aastastele. Neid teemasid käsitletakse uuesti uue RelvS- i tervikteksti koostamisel.
4.	28) paragrahvi 31 täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses: „(8) Juriidiline isik võib Eestis spordivõistlusel osalemiseks ja treeningul või jahipidamiseks anda teise isiku kasutusse kuni viieks ööpäevaks käesoleva seadusega kehtestatud korras registreeritud relva ning laskemoona tingimusel, et teisel isikul on seda liiki jahitulirelva või sporditulirelva kohta antud relvaluba. Kontrollimisel peab olema võimalik kohe tõendada relva ning laskemoona kasutusse andmist relvaomaniku poolt. Vajaduse korral koostatakse üleandmise-vastuvõtmise akt, mis sisaldab relva andmeid, relvaomaniku ja relva kasutaja isikuandmeid, relvaloa andmeid, kontaktandmeid ning relva üleandmise ja vastuvõtmise aega.“; <i>Lisada: sõnastusse ja treening ja viia paragrahv 33 all, siia ei sobi. Juriidiline isik peaks saama edasi laenutada lepingu alusel. Sama põhimõtte kordub punktis 33, aga antud juhul ei ole see meie meelest üldse asjakohane muudatus ettepanek, kuna RelvS §31”§ 31. Juriidilisele isikule lubatud relvade otstarve, liigid ja hulk” on hoopis muu teema. SK toodud piirang mis lubab relva anda</i>	Arvestatud osaliselt. Muudatus sõnastatakse RelvS-i § 34 lõike 6 punktina 4 järgmises sõnastuses: „4) Juriidiline isik võib Eestis spordivõistlusel või treeningul osalemiseks või jahipidamiseks anda teise isiku kasutusse kuni viieks ööpäevaks käesoleva seadusega kehtestatud korras registreeritud relva, helisummuti, lasersihiku, öösihiku ja laskemoona tingimusel, et isik on Euroopa Liidu või NATO liikmesriigi kodanik ning tal on seda liiki sporditulirelva või jahitulirelva kohta antud relvaluba.“. Täiendavaid ettepanekuid – sh relva edasi laenutamise võimaldamine lepingu alusel, laskeinstruktori eraldi regulatsiooni loomine, koolituse märke lisamine relvaloale või halduslepingu alusel relvade vastuvõtmise ja kasutamise eriregulatsioon – ei ole võimalik käesoleva eelnõu raames arvestada. Need ettepanekud puudutavad relvade kasutamise ja vastutuse süsteemset ümberkujundamist, mis eeldaks põhjalikku mõjuanalüüsi ning RelvS- i mitme sätte kooskõlastatud muutmist. Samuti ei ole eelnõukohase muudatuse kontekstis tegemist relvade otstarbe regulatsiooni muutmisega, vaid ajutise kasutusse andmise tingimuste täpsustamisega. Arvestades eelnõu kiireloomulisust ja selle piiratud reguleerimisala, täiendavaid muudatusi ei tehta. Tõstatatud küsimusi on

	<i>vaid oma töötajale on sätestatud § 34 lg6 p3-s.</i> Lisada sõnastuse juurde laskeinstruktoril koolituse läbiviimisel isiku kasutusse kuni viieks ööpäevaks käesoleva seadusega. Koolituse märgel relvaloale Variant kaks relvaloale saab lisada märke lisaks muule ka koolitus (hetkel harrastus, sport, jahipidamiseks, vara kaitseks). Halduslepingu alus Seaduse muudatuse sõnastus muuta nii, et koolitust läbi viiv klubi võib oma liikmete relvi vastu võtta ja nende relvadega koolitust läbi viia. Halduslepingu partner Kliimaministeeriumiga ja EJS sõlminud lasketiirudega halduslepingu.	võimalik käsitleda RelvS- i tervikteksti koostamise menetluses, kus saab hinnata relvade kasutusse andmise, koolituste ja relvaloa märkuste süsteemi laiemat regulatsiooni.
5.	33) paragrahvi 34 lõiget 6 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses: „4) anda relva, helisummutit, öösihikut ja laskemoona kasutada Eestis spordivõistlustel osalemiseks, treeninguks ja jahipidamise eesmärgil käitlajajahis osalejale tingimusel, et käitlajajahil osalejal teisel isikul on seda liiki jahitulirelva või sporttulirelva kohta antud relvaluba. Kontrollimisel peab olema võimalik kohe tõendada relva ning laskemoona kasutusse andmist relvaomaniku poolt. Vajaduse korral koostatakse üleandmise-vastuvõtmise akt, mis sisaldab relva andmeid, relvaomaniku ja relva kasutaja isikuandmeid, relvaloa andmeid, kontaktandmeid ning relva üleandmise ja vastuvõtmise aega.“; Lisada: Muuta sõnastust vastavalt parandustele	Arvestatud.

6.	36) paragrahvi 36 lõike 1 punkt 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: „6) on karistatud karistusseadustiku §-s 91¹, 115, 116, 118, 118¹, 119¹, 120, 121, 151, 183, 185, 187, 200, 251, 255, 256, 263, 414, 415, 416, 418, 418¹, 418², 419, 420, 423² või 424 sätestatud kuriteo eest;“; <i>Muudatusega jäetakse loetelust välja §117 (surma põhjustamine ettevaatamatusest) ja §119 (raske tervisekahju põhjustamine ettevaatamatusest).</i> Ettepanek: VTK- s konkreetselt välja töötada.	Mitte arvestatud. Muudatuse eesmärk on viia RelvS- i regulatsioon kooskõlla relvaloa andmise aluste sisulise loogikaga. § 36 lõike 1 punkt 6 käsitleb kuritegusid, mis oma olemuselt viitavad isiku tahtlikule või kõrgendatud ohtlikkusega käitumisele ning mille puhul on põhjendatud relva omamise välistamine. Ettevaatamatusest toimepandud kuritegude puhul – sh § 117 ja § 119 – ei pruugi esineda sellist tahtlikkust või isiku ohtlikkust, mis automaatselt ja üldreeglina välistaks relvaloa andmise. See ei tähenda, et sellised teod jääksid relvaloa menetluses tähelepanuta. Isiku usaldusvärsust ja sobivust hinnatakse ka muude sätete alusel, sh tervise seisundi, käitumise ja üldise õiguskuulekuse kaudu. Vajadusel on võimalik relvaloa andmisest keelduda muudel seaduses sätestatud alustel. Muudatus ei nõua eraldi väljatöötamiskavatsust, kuna see ei muuda relvaloa andmise süsteemi põhimõtteid, vaid täpsustab konkreetse loetelu koosseisu ning kõrvaldab ebaproportsionaalse automaatse välistuse ettevaatamatusest toimepandud tegude puhul. Seetõttu ei ole põhjendatud muudatuse eelnõust väljajätmine ega selle edasilükkamine uue tervikteksti koostamise menetlusse.
7.	39) paragrahvi 43 täiendatakse lõikega 3⁴ järgmises sõnastuses: „(3⁴) Politsei- ja Piirivalveamet võib tunnistada soetamisloa või relvaloa kehtetuks, kui loa omaja ei vasta enam käesoleva seaduse § 36 lõike 1 punktis 7 nimetatud nõudele.“; Ettepanek: lisaks relvaloa kehtetuks tunnistamisele võiks PPA relvaloa ka peatada. Selline muudatus laiendaks veelgi menetleja võimalust oma otsust igakülgselt kaaluda erinevate raskusastmetega õigusrikkumiste korral, ja võtta arvesse ka isiku tausta, ning suhtumist.	Ettepanekuga nõustutakse sisuliselt, kuid seda ei ole võimalik käesoleva eelnõu raames arvestada. Mõistame ettepaneku eesmärki laiendada menetleja kaalutusvõimalusi ning võimaldada erineva raskusastmega rikkumiste korral relvaloa kehtetuks tunnistamise kõrval ka selle peatamist. Samas puudutab relvaloa peatamiseks uue aluse loomine põhjalikumalt analüüsi. Arvestades eelnõu praegust eesmärki ja menetluse ajaraami, ei ole võimalik seda käesoleva eelnõu raames teha. Peame siiski tõstatatud küsimust sisuliselt põhjendatuks ning seda on võimalik põhjalikumalt käsitleda RelvS- i tervikteksti koostamise menetluse raames, kus saab hinnata relvaloa peatamise ja kehtetuks tunnistamise regulatsiooni tervikuna.

8.	45) paragrahvi 57 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: „(1) Kohalikku relvavedu võib teostada füüsiline või juriidiline isik, kellel on relvaluba, soetamisluba, kolleksioneerimisluba või tegevusluba relvade valmistamiseks, hoidmiseks, ümbertegemiseks, parandamiseks või müügiks.“; <i>Ettepanek oleks see paragrahv VTK-s täpsemalt lahti kirjutada</i>	Mitte arvestatud. § 57 lõike 1 muudatus ei loo uut õiguslikku alust ega laienda relvaveo õigust uutele isikutele, vaid täpsustab ja koondab kehtivas õiguses juba sisalduva regulatsiooni ühtsesse ja selgesse sõnastusse. Muudatuse eesmärk on vältida tõlgenduslikke ebaselgusi ning viia säte kooskõlla RelvS- i loasüsteemiga tervikuna. Kehtiva õiguse kohaselt on relva käitlemine – sh vedu – juba seotud vastava loa olemasoluga. Muudetud sõnastus selgitab, milliste loa liikide olemasolu annab õiguse kohaliku relvaveo teostamiseks, ilma et see muudaks õiguste või kohustuste sisulist ulatust. Kuna tegemist ei ole uue regulatsiooni kehtestamise ega õiguste laiendamisega, vaid kehtiva korra täpsustamise ja selguse suurendamisega, ei peeta põhjendatuks muudatuse täiendavat analüüsimist RelvS- i uue tervikteksti koostamise menetluses.
9.	46) paragrahvi 57 lõiked 4 ja 5 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt: „(4) Kuni 20 tulirelva või kuni 25 000 padrunit võib vedada varjatult sõiduautoga. Suurema tulirelva ja laskemoona koguse veol tuleb kasutada kinnise veoseruuga sõidukit, mille veoseruugi ukseid on kindlalt suletud ja lukustatud. (5) Kümne kuni 20 tulirelva või 10 000 kuni 25 000 padrunit veol peab olema vähemalt üks relvastatud saatja, üle 20 tulirelva või üle 25 000 padrunit veol aga vähemalt kaks relvastatud saatjat. Relvastatud saatjad võivad asuda relvi ja laskemoona vedava sõiduki kabiinis või relvi ja laskemoona vedavat sõidukit saatvas sõidukis.“; <i>Ettepanek oleks see paragrahv VTK-s täpsemalt lahti kirjutada</i>	Mitte arvestatud. RelvS § 57 lõigete 4 ja 5 muudatused on eelnõus esitatud eesmärgiga ajakohastada ja täpsustada relvade ning laskemoona veonõudeid, võttes arvesse tegelikke riske, turvapõhimõtteid ja tänapäevast praktikat. Tegemist on kehtivat õigust osaliselt leevendava muudatusega, millega korrigeeritakse koguselisi piirmäärasid ja veotingimusi selliselt, et need oleksid proportsionaalsed ning paremini kooskõlas tegevusmahtude ja reaalse riskitasemega. Muudatus ei vähenda julgeolekutagatise, vaid konkretiseerib veonõudeid (sh sõidukiliigi ja relvastatud saatjate arvu osas), et regulatsioon oleks selgem, rakendatav ja põhjendatud. Eesmärk on vältida ebamõistlikku halduskoormust olukorras, kus risk on objektiivselt madalam, säilitades samas kõrgendatud nõuded suuremate koguste veol. Seetõttu ei peeta vajalikuks muudatuse edasilükkamist RelvS- i uue tervikteksti koostamise menetlusse. Muudatus jääb eelnõusse esitatud kujul. Kui on soov relvade ja laskemoona veonõudeid laiemalt ajakohastada, palume vastavad ettepanekud järgmise eelnõu menetluse jaoks selgelt ja konkreetselt formuleerida, koos põhjenduste ja

		mõjuhinnanguga, et oleks võimalik läbi viia terviklik analüüs.
10.	47) paragrahvi 57 täiendatakse lõigetega 5¹ ja 5² järgmises sõnastuses: „(5¹) Füüsilise isiku relvade ja laskemoona veol võib veose turvamiseks kasutada isiklikku tulirelva, mis on registreeritud turvalisuse tagamise otstarbel. (5²) Juriidilise isiku relvade ja laskemoona veol võib veose turvamiseks kasutada juriidilise isiku relva, mis on registreeritud turvamise otstarbel.“; <i>Ettepanek oleks see paragrahv VTK-s täpsemalt lahti kirjutada</i>	Arvestatud. RelvS § 57 täiendamine lõigetega 5¹ ja 5² jäetakse käesolevast eelnõust välja. Muudatust käsitletakse uuesti RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluse raames.
Eesti Kohtuekspertiisi Instituut		
1.	Täpsustada eelnõus 11) paragrahvi 17 lõike 2 punktis 1 muudetud lauseosa „haavel või valgusrakett või paukpadrun;“ sõnastusega „haavel või valgusrakett, või lendkehata paukpadrun“. Selgitus: Selguse mõttes on otstarbekas loetelus eristada lendkehata paukpadrunit pihtamislangeutega padrunitest.	Arvestatud.
2.	Eelnõus 14) paragrahvi 23 lõikes 1 tehtud ettepanek asendada lauseosa „või tulirelva olulise osa“ tekstiosaga „tulirelva olulise osa või tulirelva lisaseadme“ eeldab lisanduva kolme tulirelva lisaseadme (helisummutid, lasersihikud ning öösihikud) defineerimist relvaseaduses. Selgitus: Tüübikinnituse tegemise eelduseks on selge ja ühene arusaam objektist, millele tüübikinnitus tehakse. Eelkõige on olulised ehituslikud tunnused, millele nimetatud lisaseadmed peavad vastama.	Antud selgitus. Eelnõust on tulirelva lisaseadmete tüübikinnitust ja teenistus- ja tsiviilrelvade registris arvestuse pidamist puudutav osa välja jäetud ning käsitletakse uuesti uue RelvS-i tervikteksti koostamisel.
3.	Soovitame eelnõu 15) paragrahvi 23 lõike 2 teist lauset täiendada pärast sõna „relvad“ tekstiosaga „välja arvatud hoiatus- ja signaalrelvad ja paragrahvi 18 lõike 1 punktides 2²–2⁴ loetletud relvad“.	Antud selgitus. Tüübikinnitust puudutav on eelnõust välja jäetud ja käsitletakse uuesti RelvS-i uue tervikteksti koostamise menetluses.

	Selgitus: Ilma täienduseta jääksid tüübikinnituse kohustuse alt edaspidi välja laskekõlbmatuks muudetud relvad ja enne 1870. aastat valmistatud tulirelvad ja nende koopiad.	
4.	Eelnõu 41) paragrahvi 46 lõige 5 muudetakse sõnastust, kuid nii vanas kui väljatöötamisel oleva relvaseaduse punktides 1 ja 5 on sõnastus teiste punktidega võrreldes ebaselgem. Soovitame ühtlustada sõnastust punkti 3 eeskujul. Selgitus: Punktis 3 on selgelt kirjas padrunite arv ühe relva kohta, kuid punktides 1 ja 5 jääb selgusetuks, kas padrunite arv käib ühe relva või kõikide sama kaliibriga või loa liigiga relvade kohta.	Arvestatud osaliselt. Ettepanekus viidatud ebaselgus on põhjendatud. RelvS § 46 lõike 5 punktis 3 on lubatud padrunite arv selgelt seotud iga konkreetse relvaga, samas kui punktide 1 ja 5 sõnastus võib anda alust erinevateks tõlgendusteks. Eelnõu eesmärk on säilitada riskipõhine lähenemine ning eristada isikupõhiseid ja relvapõhiseid piirmäärasid vastavalt relvaliigile ja kasutusotstarbele. Punktides 1 ja 5 on kavandatud isikupõhine piirmäär ning nende tõlgendamine relvapõhisena ei ole eelnõu eesmärgiga kooskõlas. Õigusselguse suurendamiseks täpsustatakse seletuskirjas, et punktides 1 ja 5 sätestatud padrunite arv kehtib isiku kohta, sõltumata sama liiki või sama kaliibriga relvade arvust. Normiteksti täiendamist ei peeta käesoleva eelnõu raames vajalikuks, kuna see võiks viia regulatsiooni sisulise muutmiseni, mida ei ole kavandatud.
5.	Muuta eelnõu 41) paragrahvi 46 lõige 5 punkti 2 sõnastus „kuni 300 hoiatus- ja signaalrelva padrunit“ täpsemaks „kuni 300 hoiatus- ja signaalrelva alaliigi gaasirelva padrunit“. Selgitus: Reaalne koguste piiramise vajadus kehtib ainult gaasirelva padrunitele.	Arvestatud osaliselt. Eelnõus asendatakse tekstiosa „hoiatus- ja signaalrelva“ sõnaga „gaasirelva“.
6.	Kaaluda eelnõu 41) paragrahvi 46 lõige 5 punkti 6 sõnastuse „kuni 1 kg püssirohtu iga tulirelva kohta, kuid kokku mitte üle 5 kg“ muutmist näiteks sõnastuses „kuni 5 kg lahtist püssirohtu“. Selgitus: Muudatus viib maksimaalselt lubatud padrunit arvu ja nende iselaadimiseks kasutatava püssirohu ning sütikute kogused omavahel paremini proportsiooni. Lisaks täpsustab sõnastuse muutus padrunites sisalduva püssirohu arvestamist.	Arvestatud osaliselt. Eelnõuga kavandatud püssirohu koguste regulatsioon lähtub riskipõhisest lähenemisest ning seob lubatud püssirohu koguse tulirelvade arvuga, kehtestades samal ajal absoluutse ülempiiri. Selline lahendus võimaldab arvestada isiku tegelikku relvade arvu ning piirata püssirohu põhjendamatult suurt koondumist. Samas on põhjendatud ettepanekus tõstatatud vajadus täpsustada regulatsiooni rakendamist, eelkõige seoses padrunites sisalduva püssirohu arvestamisega. Õigusselguse huvides täpsustatakse seletuskirjas, et RelvS § 46 lõike 5 punktis 6

		sätestatud kogus hõlmab üksnes lahtist püssirohtu ning ei hõlma padrunites sisalduvat püssirohtu. Üldise, relvade arvust sõltumatu 5 kg piirmäära kehtestamist ei peeta siiski põhjendatuks, kuna see ei arvesta isiku valduses olevate tulirelvade arvu ega kasutusotstarvet. Kehtestatav relvapõhine piirang koos absoluutse ülempiiriga tagab parema proportsionaalsuse ning on paremini kooskõlas avaliku turvalisuse eesmärgiga.
7.	Kaaluda eelnõu 47) paragrahvi 57 täienduse lõike 51 sõnastamist järgmiselt „Füüsilise isiku relvade ja laskemoona veol võib veose turvamiseks kasutada isiklikku tulirelva.“ Selgitus: Eelnõus pakutud sõnastus piiraks põhjendamatult mõne teise otstarbega isiklikku relva omavate isikute võimalusi relvade veoks.	Antud selgitus. Eelnõus kavandatud regulatsioon ei muuda kehtivaid relva kandmise nõudeid ega anna füüsilisele isikule täiendavat õigust tulirelva kandmiseks. Relvade ja laskemoona veol veose turvamise võimalus on seotud üksnes nende tulirelvadega, mille kandmine on isikule seaduse kohaselt lubatud, st turvalisuse otstarbel registreeritud tulirelvadega. Õigusselguse tagamiseks täpsustatakse seletuskirjas, et § 57 ei võimalda veose turvamise eesmärgil kanda ega kasutada jahipidamise, spordi või muul otstarbel registreeritud tulirelva. Samuti selgitatakse, et veose turvamine ei tähenda relva kasutamist aktiivse turvategevuse eesmärgil ega kujuta endast erandit relva kandmist reguleerivatest üldsätetest. Täiendava normiteksti lisamist ei peeta vajalikuks, kuna see võiks tekitada eksitava mulje kandmisõiguse laienemisest. Seletuskirja täpsustus on piisav regulatsiooni üheselt mõistetavuse ja terminoloogilise järjepidevuse tagamiseks.
Eesti Relvaomanike Liit		
1.	Tulirelva lisaseadmete (helisummuti, laser- ja öösihik) tüübikinnituse ja registreerimise nõue - eelnõu punktid 14, 16, 17 ja 55. Antud muudatus suurendaks meie hinnangul tuntavalt halduskoormust ning bürokraatiat nii ametiasutustele kui relvakaupmeestele, mis on risti vastupidi seadusemuudatuse eesmärgiga ning millele pole mõjuhinnangus tähelepanu pööratud.	Antud selgitus. Eelnõust on tulirelva lisaseadmete tüübikinnitust ja teenistus- ja tsiviilrelvade registris arvestuse pidamist puudutav osa välja jäetud ning käsitletakse uuesti uue seaduse tervikteksti koostamisel.

	Helisummutite osas on relvaseadus viimasel ajal just leebemaks läinud, lubades neid jätta sport/jahirelva külge kinnitatuna ka väljaspool lasketiiru. Relvaomanike Liidu ootus oleks pigem, et mindaks selles suunas edasi, nt lubades summutit ja lasersihikut kõikidele relvaomanikele. Seaduskuulekas relvaomanik kasutab ka relva lisaseadmeid vastutustundlikult ning kurjategija leiab alati viisi, kuidas neid hankida. Tüübikinnituse vajalikkuse põhjendusena tuuakse ohutust, aga jääb ebaselgeks, kas tahetakse kaitsta relvaomanikku iseenda (ohtliku lisaseadme) eest või muudab tüübikinnitusega lasersihik ja/või summuti relva(omanikku) teistele ohtlikumaks. Kuna lisaseadmetel pole paljudel juhtudel seerianumbrit ja sageli puudub ka selgelt eristatav (kulumiskindel) markeering, siis on ilmselt problemaatiline ka järelevalve. Kuidas peaks relvaomanik käituma lisaseadme käest-kätte või internetist ostmisel? Mis saab olemasolevatest lisaseadmetest? Praegusel kujul on muudatus huvigruppidega läbi arutamata, põhjendused ebausutavad ning selle lühikese ajaga rakendamine tekitab ilmselt segadust kõikides osapooltes.	
2.	Laskemoona definitsiooni muutmine - eelnõu punktid 9 ja 10. Meie hinnangul antud muudatus ei paranda õigusselgust ning võib täiendavalt piirata relvaomanike ja ka heausklike tavakodanike õigusi. Vastavalt kehtiva seaduse §-le 18 "Piiramata tsiviilkäibega padrunikomponent on kuul, haavel või muu lendkeha ja padrunikest." mis on igati õigustatud, kuna need on eraldiseisvalt ohutud komponendid. Seletuskirjas tuuakse välja "Kehtiva sõnastuse järgi on järelevalvepraktikas esinenud olukordi, kus vaidluse alla on	Antud selgitus. Eelnõu punktidega 9 ja 10 kavandatud laskemoona definitsiooni täpsustamise eesmärk on suurendada õigusselgust ja ühtlustada järelevalvepraktikat. Kehtiv regulatsioon on praktikas tekitanud tõlgenduslikke vaidlusi selle üle, kas üksikute laskemoona komponentide käitlemine on käsitatav laskemoona käitlemisena RelvS tähenduses. Muudatuse eesmärk on need ebaselgused kõrvaldada. Kuigi laskemoona üksikud komponendid ei kujuta endast eraldiseisvalt samaväärset ohtu kui terviklik padrun, on eelnõu lähenemine süsteemne ning arvestab, et laskemoona käitlemine hõlmab ka selle koostisosade koondkäitlemist ja eesmärgipärast kasutamist. Püssirohule ja sütikutele kehtivad

	<i>sattunud, kas laskemoona komponendi (nt ainult padrunikesta või püssirohu) omamine on käsitatav laskemoona käitlemisena RelvS-i tähenduses".</i> Kõik laskemoona osad ei kujuta endast sarnast ohtu, kui terviklik padrun. Püssirohule ja sütikutele rakenduvad juba praegu vastavad piirangud, kestadele ja kuulidele ei tohiks aga definitsiooni muutmise teel täiendavaid piiranguid seada. Näiteks lasketiirudes ja suurematel laskevõistlustel tekib arvestatavas koguses tühje padrunikesti, mida praegu viiakse valdavalt vanametalli kokkuostu. Meie hinnangul oleks absurdne, kui selliseid kesti käsitletak laskemoonana ning nõutaks nende transportimist samadel tingimusi, kui tervikliku laskemoona veol. Samuti on tühje padrunikesti kasutanud relvadega mitte seotud isikud näiteks oma riideesemete (püksirihmad, vestid, mütsid-kaabud jne.), autode-mootorrataste (ventiilikorgid) isikupärastamiseks läbi aegade ning loodetavasti ei ole muudatuse eesmärk muuta neid kõik RelvS mõistes laskemoona käitlejateks. Lisaks märgime, et kehtivas seaduses on §-s 17 defineeritud "padrunikomponendid" ning nendele viidatakse §-des 18 ja 73, kuid muudatus neid paragrahve ei muuda ehk lisab mõistete segadust.	piirangud säilivad ning eelnõu ei sea täiendavaid sisulisi nõudeid padrunikestade või kuulide tavapärasele ringlusele ega heausksele kasutamisele väljaspool relvade käitlemist. Lasketiirudes tekkivate tühjade padrunikestade käitlemine, sh nende üleandmine vanametalli kokkuostu, ei ole eelnõu eesmärkide kohaselt käsitatav laskemoona käitlemisena RelvS-i mõttes. Samuti ei ole muudatuse eesmärk laiendada RelvS kohaldamisala isikutele, kes kasutavad padrunikomponente dekoratiivsel või muul relvadega mitteseotud eesmärgil. Käesoleva eelnõu raames on muudatus siiski põhjendatud ning aitab vähendada senist tõlgendusruumi järelevalvepraktikas.
3.	Majandustegevuse teade lasketiiru pidamisel - eelnõu punktid 48, 49 ja 50 Mõistame, et majandustegevuse teade ei eelda, et tegevuse eesmärgiks on tulu saamine, kuid palume arvestada, et antud muudatus ei tohiks välistada lasketiiru/-paiga pidamist eraisikutel n.ö. hobi korras oma isiklikuks tarbeks. Eestis on lasketiire vähe ning kindlasti ei tohiks uute tiirude rajamisele täiendavaid takistusi seada.	Antud selgitus: Majandustegevuse teate esitamise kohustus ei ole seotud tegevuse tulu teenimise eesmärgiga ning ei välista lasketiiru või laskepaiga pidamist eraisiku poolt isiklikuks tarbeks. Tegemist on järelevalve- ja ohutusmeetmega, mille eesmärk on tagada lasketiirudele ja laskepaikadele ühtsed miinimumnõuded ning riiklik ülevaade sellise tegevuse toimumisest. Eelnõu ei sea täiendavaid sisulisi piiranguid lasketiirude rajamisele ega pidamisele ning selle eesmärk ei ole vähendada lasketiirude arvu ega takistada uute tiirude loomist. Majandustegevuse teate nõue on

		proportsionaalne ning vajalik avaliku turvalisuse tagamiseks ning võimaldab pädeval asutusel hinnata tegevuse vastavust ohutusnõuetele sõltumata sellest, kas tegevus toimub ärilisel või mitteärilisel eesmärgil. Vajaduse korral täpsustatakse seletuskirjas, et majandustegevuse teate esitamise kohustus laieneb ka isiklikuks tarbeks peetavatele lasketiirudele ega tähenda majandustegevuse alustamise kohustust maksunduslikus või ettevõtlusõiguslikus tähenduses.
4.	Tulirelva hoidmise nõuded - eelnõu punkt 40 Pakutud muudatus "<i>Tulirelva hoidmisel ei tohi padrun olla padrunipesas</i>" on iseenesest tervitatav, kuid selguse huvides peaks ka määrama, kuidas tohib hoida revolvrit ehk kuidas tühja padrunipesa nõue sellele täpselt rakenduks.	Arvestatud. Revolvri konstruktsioonist tulenevalt on võimalik sätestada erisus, mis võimaldab piiratud ulatuses padrunite hoidmist trumlis, säilitades samal ajal nõuetekohase ohutuse taseme. Ohutuse tagamiseks on põhjendatud nõuda, et lööknõel ei oleks joondatud padruniga ning et relv oleks mehhaaniliselt sellises asendis, mis välistab juhusliku lasu. Erisuse kehtestamisel on oluline sätestada selged ja üheselt mõistetavad tingimused, et vältida tõlgenduslikku ebakindlust ning tagada järelevalve teostatavus. Seetõttu on põhjendatud siduda erisus konkreetse ohutusnõudega, mitte lubada padruni paiknemist vahetult lööknõela ees. Eelnõu ja seletuskirja on täiendatud
Martin Kiuru		
1.	Eelnõust on hetkel välja jäänud kehtivas redaktsioonis olev piirang nugadele. Nimelt määratleb RelvS § 20 lg 2 p 1 tsiviilkäibes keelatud relvana mh vedru-või raskusjõul väljaviskuva ja seejärel jäigalt kinnituva teraga noad, mille tera pikkus on üle 8,5 cm või mille tera on kahelt poolt teritatud. Nimetatud piirang on eriseaduses ajale jalgu jäänud ning ebaproportsionaalne. Enamik Ühenduse liikmesriike ei piira selliste esemete hulka kuuluvate toodete müüki ning ei ole neid tsiviilkäibes keelustanud. Olgu lisatud, et sõltuvalt tera kujust võib ka kahelt poolt teritamata ning kokkuvolditava või fikseeritud teraga noaga, mille tera pikkus ületab 8,5 cm tekitada samaväärseid või suuremaid kahjustusi. Vedru või raskusjõul väljaviskumine ei muuda nuga ei ohtlikumaks ega ohutumaks. Sellest	Ettepanekut ei toetata. RelvS § 20 lõike 2 punktis 1 sätestatud piirang reguleerib teatud nugade tsiviilkäivet, lähtudes nende kasutusvalmidusest ja varjatud kandmise riskist. Ettepanekus toodud põhjendused ei ole käesoleva eelnõu menetluses piisavad kehtiva regulatsiooni kehtetuks tunnistamiseks ega ole esitatud vastavat mõjuanalüüsi. Asjaolu, et teatud muude nugadega on võimalik tekitada samaväärseid kehavigastusi, ei välista nimetatud nugade eripärast tulenevat kõrgendatud riski avalikule korrale. Piirangu eesmärk on ennetav ning suunatud kiiresti ja ühe käega kasutusvalmis esemete tsiviilkäibe piiramisele. Regulatsiooni muutmine eeldaks eraldiseisvat ja terviklikku analüüsi, sh mõju avalikule turvalisusele, õigusselgusele ja järelevalve teostatavusele. Ettepanekut on võimalik kaaluda eraldi menetluses

	Tingituna teen ettepaneku eelnõuga RelvS § 20 lg 2 p 1 seadusest välja jätta;	tulevikus, kuid käesoleva eelnõu raames ei ole muudatuse tegemine põhjendatud.
2.	Ettepanek muuta eelnõu punkt 41, millega muudetakse RelvS paragrahvi lg 5, järgnevas sõnastuses: <i>(5) Füüsiline isik võib hoida laskemoona järgmistes kogustes:</i> <i>1) kuni 1000 padrunit iga isiku omandis või valduses olevate turvalisuse tagamise otstarbega tulirelva kohta;</i> <i>2) kuni 300 hoiatus- ja signaalrelva padrunit;</i> <i>3) kuni 1000 padrunit iga vintraudse jahitulirelva kohta;</i> <i>4) kuni 1000 padrunit iga sileraudse jahitulirelva kohta;</i> <i>5) kuni 10 000 padrunit isiku omandis või valduses olevate sporditulirelvade kohta;</i> <i>6) kuni 1 kg püssirohtu iga tulirelva kohta, kuid kokku mitte üle 5 kg;</i> <i>7) kuni 10 000 sütitut.</i> Selline muudatus tagaks ühtlasema lähenemise p 1 ja p 3 ja 4 rakendamisel ning ei tooks sealjuures kaasa ohutuslikku mõju (p 2 ja 3 puhul lubatud suurus) ning tagaks ka VTK kui ka seletuskirjas toodud eesmärgi ja ootuse parema rakendamise;	Mitte arvestatud. Eelnõuga kavandatakse laskemoona koguste muutmist, kuid punktis 1 ei ole põhjendatud lubatud laskemoona koguse sidumine iga turvalisuse tagamise otstarbega tulirelvaga. Selline lahendus tooks kaasa lubatud laskemoona koguse kumulatiivse suurenemise relvade arvu kasvades ning ei ole kooskõlas eelnõu eesmärgiga hoida laskemoona kogused riskipõhiselt ja proportsionaalselt piiratud. Turvalisuse tagamise otstarbega tulirelvade puhul ei ole suuremate laskemoona koguste hoidmine üldjuhul vältimatult vajalik ning erinevalt spordi- ja jahitegevusest puudub selleks selge praktiline vajadus. Seetõttu on põhjendatud säilitada isikupõhine ülempiir ning vältida relvapõhist koguse suurendamist. Eelnõus kavandatud lahendus, kus punktis 1 ei kasutata sõna „iga“, tagab selgema, ühtlasema ja paremini järelevalvatava regulatsiooni ning on paremini kooskõlas avaliku turvalisuse eesmärgiga.
3.	Eelnõu punkt 44 kohaselt, millega muudetakse RelvS paragrahvi 46 lg 8, nähakse ette, et relvaomaniku viibimisel hoiukohas võib ühte turvalisuse otstarbel registreeritud tulirelva ja kuni 50 padrunit hoida väljaspool relvakappi või relvahoidlat. Sel juhul tuleb relva ja selle laskemoona hoida hoiukohas, mis on kõrvalisele isikule raskesti avastatav ja kättesaadav. Selle muudatusega kaotatakse ära hetkel kehtiv norm, mille kohaselt ei ole kapp vms nõutav juhul kui tegemist on ühe relva ja selle laskemoona hoidmisega. Mõneti on muudatuse eesmärk arusaadav – soovitakse hoiutingimuste	Mitte arvestatud. Kehtiva erisuse säilitamine ei taga relvade hoiustamisel piisavalt üheselt mõistetavat ja kontrollitavat turvalisuse taset. Nõue hoida relva ja laskemoona „kõrvalisele isikule raskesti avastatavas ja kättesaadavas“ kohas on subjektiivne ning raskesti järelevalvatav võrreldes relvakapi kasutamisega. Eelnõu eesmärk on relvade hoiutingimuste ühtlustamine ja õigusselguse suurendamine. Erisuse säilitamine ühe relva puhul ei ole selle eesmärgiga kooskõlas ning jätkaks kehtima põhjendamatu erinevuse relvaomanike vahel. Relvakapi nõue on relva omamisega kaasnev proportsionaalne kohustus, arvestades relva ohtlikkust ja avaliku turvalisuse tagamise vajadust. Selge ja ühtne hoiustamismõue on

	ühtlustamist ning suunata kõik omanikud poodi relvakappi ostma minna. Samas tekitab küsimusi selle erisuse ära kaotamise proportsionaalsus. Minu ettepanek oleks muudatus siduda ära käesolevas kirjas toodud ettepanekuga eelnõu punkti 41 osas. Ehk jätta võimalike hoiutingimuses toodud erisus (kehtiv RelvS paragrahv lg 8) ühe tulirelva ja laskemoona puhul, kuid kui relva hoidmiseks on omanikul olemas relvakapp, siis võib ta hoida ka suuremas koguses laskemoona (vt käesoleva kirja p 2 toodud ettepanek).	paremini rakendatav nii relvaomanike kui ka järelevalveasutuste jaoks.
--	---	---